

เจตคติของวัยรุ่นที่มีหรือเคยมีคู่รักมีต่อความรัก

นางสาวจุฑาธิป วัชรานนท์

สถาบันวิทยบริการ
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ (สหสาขาวิชา)

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2550

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ATTITUDE OF TEENAGERS TOWARD LOVE

Miss Juthatip Vacharanont

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Human Sexuality**

(Interdisciplinary Program)

Graduate School

Chulalongkorn University

Academic Year 2007

Copyright of Chulalongkorn University

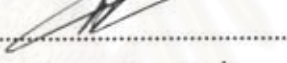
หัวข้อวิทยานิพนธ์ เจตคติของวัยรุ่นที่มีหรือไม่มีคู่อ้อมต่อความรัก
โดย นางสาว จุฑาธิป วัชรานนท์
สาขาวิชา เพศศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา รศ.ดร.พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุญชัย

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

รองอธิการบดี

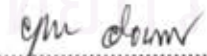
 รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ม.ร.ว.กัลยา ดิงศภัทย์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต)

 อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุญชัย)

 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.พาลก สิงห์เสนี)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชุพา อ่อนท้วม)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฑาธิป วัชรานนท์ : เจตคติของวัยรุ่นที่มีหรือเคยมีคู่รักมีต่อความรัก. (ATTITUDE OF TEENAGERS TOWARD LOVE) อ.ที่ปรึกษา : รศ.ดร.พรหมทิพย์ ศิริวรรณบุญ, 57 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติของวัยรุ่นที่มีหรือเคยมีคู่รักมีต่อความรักและเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อความรัก 3 ด้านของวัยรุ่นที่เรียนในสาขาวิชาที่แตกต่างกันซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวนทั้งสิ้น 371 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัย เป็นแบบวัด Triangular love scale ซึ่งเป็นแบบที่มีองค์ประกอบของความรัก 3 ด้านคือ ด้านความใกล้ชิดสนิทสนม (Intimacy) ด้านความเสน่หา (Passion) และด้านพันธะผูกพัน (Commitment) ใช้ทดสอบความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) ระหว่างตัวแปรเพศและสาขาวิชาที่เรียน

ผลการวิจัยมีดังนี้

1. วัยรุ่นชายมีเจตคติต่อความรัก 3 ด้าน แตกต่างจากวัยรุ่นหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยวัยรุ่นชายมีเจตคติต่อความรักสูงกว่าวัยรุ่นหญิง
2. วัยรุ่นที่เรียนในสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพและวัยรุ่นที่เรียนในสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ มีเจตคติต่อความรักด้านความเสน่หาและความรักด้านพันธสัญญาแตกต่างจากวัยรุ่นที่เรียนในสาขาสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สาขาวิชา : แพศศาสตร์
ปีการศึกษา : 2550

ลายมือชื่อนิสิต.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

4789067620 : MAJOR HUMAN SEXUALITY

KEY WORD : LOVE / ATTITUDE / TEENAGERS

JUTHATIP VACHARANONT : ATTITUDE OF TEENAGERS TOWARD LOVE.

THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF. PUNTIP SIRIVUNNABOOD, Ph.D., 57 pp.

The objectives of this research was to study 3 components of love in teenagers in university from different academic disciplines. Samples were teenagers, who were being in love or ever been in love. There are 371 freshmen students, enrolled in Chulalongkorn University. Triangular love scale with 3 components of measure instrument; intimacy, passion and commitment was use. The method of analysis of data was Two-way ANOVA. Results of this study were as follow :

1. There was significantly different ($P < 0.05$) in attitudes toward three components love, in male and female teenagers. The attitude of love in male was of higher than female.
2. There was significantly different in the passion component and the commitment component. Three academic disciplines, Physical sciences, Social and Huminity sciences among Biological sciences and Physical sciences had higher scores in passion and commitment components than Social and Huminity sciences.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Field of Study: Human Sexuality

Academic Year: 2007

Student's Signature : *Juthatip Vacharanont*
Advisor's Signature : *Puntip Sirivunnabood*

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ดร.พรพนทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ ที่ได้ให้ข้อคิดเห็นต่างๆ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆในการวิจัย ด้วยความเอาใจใส่ และให้กำลังใจอย่างดียิ่งมาโดยตลอด ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและสำนึกในพระคุณของท่านเป็นที่สุด

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์หลักสูตรสหสาขาวิชาเกษตรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาและมอบประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีคุณค่ายิ่งแก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ นายแพทย์สุจริต สุวรรณชีพ ที่ปรึกษากรมสุขภาพจิต แพทย์หญิง อัมพร เบญจพลพิทักษ์ และ นางสาวอมรภาณุ อินโชนานนท์ ที่ได้สละเวลาในการตรวจสอบความ ตรง และแก้ไขเครื่องมือวิจัย

ขอขอบคุณคุณสุชาดา สาครเสถียร คุณเพิ่มสุข สังขมงคล และผู้ร่วมงานในสำนักพัฒนา สุขภาพจิต ตลอดจนเพื่อนร่วมรุ่นทุกคนที่คอยเกื้อหนุนด้านข้อมูล ด้านการเรียน และด้าน จิตใจจนทำให้ผู้วิจัยสามารถศึกษาได้สำเร็จด้วยความสุขยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ดร.สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต รองศาสตราจารย์ ดร.พาลภ สิงหเสนี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ยุพา อ่อนท้วม คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ที่ให้ความ ช่วยเหลือในการทดลองใช้เครื่องมือ และขอขอบคุณนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1 ภาค การศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงมีจากการค้นคว้านี้ ขอมอบเป็นสิ่งสักการบูชา พระคุณของคุณ พ่อ คุณแม่ ผู้เป็นผู้ให้ชีวิตที่ดีงามแก่ผู้เขียน ตลอดจนครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ได้สร้างโอกาสทาง การศึกษาให้ผู้เขียนได้ภาคภูมิใจในความสำเร็จของตนเสมอมา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานในงานวิจัย.....	3
ขอบเขตในการวิจัย	3
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดเกี่ยวกับความรัก.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น.....	18
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
วิธีดำเนินงานการวิจัย.....	23
ประชากรกลุ่มตัวอย่างและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	24
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	27
การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ผลการวิเคราะห์.....	33
ผลการเปรียบเทียบระหว่างสาขาวิชาที่เรียน.....	43

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย.....	41
อภิปรายผลการวิจัย.....	43
ข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติ.....	45
ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป.....	45
รายการอ้างอิง	46
ภาคผนวก.....	50
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	57

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	การเลือกกลุ่มตัวอย่างชาย/หญิง แต่ละสาขาโดยวิธีคิสดส่วน	26
2	ตัวอย่างแบบสอบถาม	27
3	ผลการวิเคราะห์รายข้อของแบบวัดเจตคติเกี่ยวกับความรักในชั้นทดลองใช้	29
4	ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศและสาขาวิชา	33
5	จำนวนร้อยละของลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	34
6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างต่อความรักสามด้าน	37
7	วิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two – way ANOVA) ของตัวแปรเพศและสาขาที่เรียนของเจตคติต่อความรักด้านความใกล้ชิดสนิทสนม	38
8	วิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two – way ANOVA) ของตัวแปรเพศและสาขาที่เรียนของเจตคติต่อความรักด้านความเสนาหา	39
9	วิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two – way ANOVA) ของตัวแปรเพศและสาขาที่เรียนของเจตคติต่อความรักด้านพันธะสัญญา	40

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พัฒนาการเจริญเติบโตในด้านต่างๆภายใต้บริบทของสังคมทำให้ลักษณะครอบครัวและรูปแบบการดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคมเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลกระทบต่อระบบความคิด เจตคติ คติการเรียนรู้และพฤติกรรมของประชาชนทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม (สุวัฒนา เดชาติวงศ์ ณ อยุธยา, 2540) ซึ่งเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต มีความต้องการอิสรภาพ ความเสมอภาค ความสนุกสนาน การยกย่องชมเชย และการยอมรับทั้งจากเพื่อนและผู้ใหญ่ เป็นวัยที่ชอบทดลอง อยากรู้อยากเห็น และต้องการความรัก ไม่ว่าจะเป็นความรักที่มีต่อพ่อแม่ ญาติพี่น้อง รักเพื่อนรักพวกพ้อง ในขณะเดียวกันก็อยากให้เพื่อนรัก รักตัวเอง รักเพื่อนต่างเพศ ซึ่งเป็นความรักแบบหนุ่มสาว (สุพัตรา สุภาพ, 2540)

ความรักของวัยรุ่นส่วนมากไม่ใช่ความรักที่แท้จริง แต่เป็นไปตามอารมณ์ที่แปรเปลี่ยนได้ง่ายเรียกว่า “Puppy Love” วัยรุ่นส่วนใหญ่มักจะใจร้อนวู่วาม ชอบเอาแต่ใจตนเอง ชีวิตมักจะเต็มไปด้วยความเพ้อฝัน มองโลกในแง่ดี ดังนั้นเมื่อผิดหวังหรือไม่ได้ดังที่หวังก็จะรู้สึกเสียใจมาก ถ้ารักก็จะรักหมดหัวใจ ถ้าเกลียดก็จะเกลียดอย่างฝังใจ พฤติกรรมการแสดงออกของวัยรุ่น ถ้าไม่มากเกินไปก็จะน้อยเกินไป มักไม่ค่อยสมดุลหรือมีความพอดี (มุสดี ตั้งจิตนุกูล, 2544) บางคนผิดหวังจนไม่ได้ถึงกับทำร้ายตนเองตนเองตามที่เห็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์บ่อยๆอาทิ เช่น สองสาวมีปากเสียงกับแฟนหนุ่มกระโดดตึก ประชดชีวิต (สองสาวพ่ายรัก ดิ่งตึกประชดรัก, 2548) และข่าวนิสิตหนุ่มจุฬากระโดดตึกประชดแฟนสาวเสียชีวิต (นิสิตกระโดดตึก: ประชดแฟนสาว, 2548) และข่าวรำลึกอาจารย์สาวดิ่งตึกรักร้าว (รำลึกอาจารย์สาว : ดิ่งตึกรักร้าว, 2551)

ความต้องการของวัยรุ่นจะขึ้นอยู่กับค่านิยมที่แต่ละคนยึดถือ ซึ่งส่วนมากก็จะเป็นค่านิยมในกลุ่มเพื่อน ซึ่งถือว่าเป็นความต้องการของตัวเองและความต้องการของสังคม โดยเฉพาะความต้องการความรัก (สุพัตรา สุภาพ, 2540) จุดมุ่งหมายและภาพที่ได้มาจากประสบการณ์ของวัยรุ่นในการสร้างความพึงพอใจในความสัมพันธ์เรื่องความรัก จึงสอดคล้องกับความเห็นส่วนใหญ่ในเรื่องความรักของวัยรุ่น จากเรื่องการอยู่ร่วมกันพอจะอนุมานได้ว่า วัยรุ่นเกี่ยวข้องกับการสร้างความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับคนรัก และมีความสุขมากที่ได้อยู่ร่วมกัน (Beverly, 1991) จะเห็นว่าปัจจุบันวัยรุ่นมักจะมีการชิงสุกก่อนห่าม และมีพฤติกรรมเกี่ยวกับความรักในหลายรูปแบบ จาก

รายงานการทบทวนสถานการณ์พฤติกรรมทางเพศของเด็กและเยาวชนอายุ 6 - 24 ปี ที่กำลังศึกษาในสถานศึกษาระหว่างปี พ.ศ. 2532-2542 พบว่าวัยรุ่นในระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร นักเรียนชายร้อยละ 13.2 และนักเรียนหญิงร้อยละ 0.8-5.7 เคยมีเพศสัมพันธ์ ส่วนวัยรุ่นในระดับอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า นักเรียนชายร้อยละ 33 - 68.5 เคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก อายุ 11 - 21 ปี ส่วนนักเรียนหญิงร้อยละ 12.5 เคยมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ การศึกษาเกี่ยวกับเจตคติในการมีคู่อริ การมีเพศสัมพันธ์และบทบาทหญิงชาย พบว่านิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชนมีเจตคติว่า การมีคู่อริหลายคนหรือมีกิ๊ก (อาจมีเพศสัมพันธ์หรือไม่มีก็ได้) เป็นเรื่องที่ทันสมัย ถ้าไม่มีกิ๊กเพื่อนจะล้าสมัย มีกิ๊กเพื่อต้องการแสวงหากคนที่ใช่ที่สุด เป็นการเติมสีสันให้ชีวิต ทำให้ตนเองรู้สึกมีคุณค่า เป็นคนที่สังคมต้องการ ได้ทำอะไรแปลกใหม่ไม่ซ้ำซากจำเจ ก่อให้เกิดความประทับใจในตัวใครบางคนที่ยังเอิญเข้ามาตรงกับที่ตนเองต้องการใครสักคนอยู่พอดี ถึงแม้ว่าจะมีหรือไม่มีแฟนอยู่แล้วก็ตาม ถ้าคนที่ยังไม่มีแฟนก็จะคบไว้เพื่อเป็นแฟน หรือคบไว้เพื่อคอยเป็นกำลังใจให้แก่กัน หรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยกัน รวมทั้งมีคนช่วยเหลือในเรื่องค่าใช้จ่าย เช่น ค่าอาหาร คุหนั่ง ซื้อมือถือ ผ้า ผู้หญิงบางคนมีกิ๊กเพราะปฏิเสธไม่เป็น ไม่กล้าตัดสินใจเลือกใครอย่างเด็ดเดี่ยว (ธนพร สง่าศรีและคณะ, 2546)

โสพิณ หมูแก้ว (2545) ได้ศึกษาการอยู่ก่อนแต่งงานของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยภาครัฐ โดยทำวิจัยเชิงคุณภาพจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 17 คนพบว่า วัยรุ่นในระดับอุดมศึกษาขอรับการอยู่ด้วยกันโดยไม่หวังแต่งงานกันในอนาคต นักศึกษาชายมีความคิดว่าการใช้ชีวิตคู่ที่เป็นแฟนเป็นเพราะผู้หญิงเต็มใจ เป็นการอยู่ด้วยกันแบบไม่ผูกมัด พร้อมทั้งจะยุติความสัมพันธ์ได้ตลอดเวลา ในขณะที่เดียวกันระหว่างที่อยู่กับแฟนก็สามารถไปมีผู้หญิงอื่นได้ ความคิดเหล่านี้ได้รับอิทธิพลมาจากบิดาที่มองว่าช่วงเรียนมหาวิทยาลัยเป็นช่วงที่เที่ยวผู้หญิงโดยไม่ต้องเสียเงิน ผู้ชายไม่เป็นฝ่ายเสียหายมั่วอย่างไรก็ไม่ต้อง ไม่มีใครจริงจังคิดว่าเป็นกำไรชีวิต นักศึกษาชายมักจะมีเจตคติว่าการมีแฟนและมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องของศักดิ์ศรี การไม่มีแฟนหรือมีแฟนแต่ไม่มีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องน่าอาย นักศึกษาชายขอรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานร้อยละ 67 ในขณะที่นักศึกษาหญิงเองก็มีเจตคติว่า การอยู่ร่วมกันเป็นเพราะความรัก มีความสุขที่ได้อยู่ด้วยกันและไม่หวังแต่งงานที่ยอมเสียตัวเพราะตามใจแฟน อารมณ์พาไปและเมา ไม่กล้าว่าจะท้องหรือพ่อแม่จะรู้ เพราะมองว่าความรักทำให้ทุกอย่างถูกต้องเสมอ และไม่ปิดกั้นตัวเองในการคบหาผู้ชายคนใหม่ การมีความสัมพันธ์กับผู้ชายพร้อมกันที่เดียวสองคนไม่ใช่เรื่องเสียหาย นักศึกษาหญิงขอรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานร้อยละ 9.8 ทั้งนักศึกษาชายและหญิงต่างก็มีเจตคติว่า ความบริสุทธิ์ของผู้หญิงไม่ใช่เรื่องสำคัญ ถ้าท้องแล้วทำแท้งก็ไม่ใช่เรื่องที่ผิด (โสพิณ หมูแก้ว, 2546) นอกจากนี้ในนักเรียนหญิงมัธยมปลายก็มองว่า ถ้าตั้งครรภ์โดยไม่ได้ตั้งใจก็ควรมีบริการทำแท้ง (ศิริกุล อิศรานุรักษ์และคณะ, 2543) อย่างไรก็ตามในสังคมไทยก็ยังยึดถือวัฒนธรรมประเพณีแบบไทยๆ ยังไม่

ยอมรับการชิงสุกก่อนห่าม หญิงสาวจะต้องมีความเป็นกุลสตรี รักนวลสงวนตัว รักษาพรหมจรรย์ (เมื่อไม่นานมานี้ผู้วิจัยมีเพื่อนรุ่นน้องผู้ชายหลายคนมาก่อนข้างสนิทสนม ได้ควงคู่หญิงสาวไม่ซ้ำหน้ามาเยี่ยมเยียนบ่อย ๆ แต่เมื่อได้ไปงานแต่งงานพบว่าเจ้าสาวของรุ่นน้องเหล่านั้นไม่ใช่แฟนสาวที่เคยควงคู่กันมา ต่อมาเมื่อผู้วิจัยได้มีโอกาสพูดคุยกับน้องๆกลุ่มนั้นจึงลองถามว่า “เจ้าสาวคนที่เพิ่งแต่งงานไป เป็นคนที่พี่ไม่เคยเห็นเลย” ก็ได้รับคำตอบจากเพื่อนรุ่นน้องกลุ่มนั้นว่า “ผมเลือกแม่ของลูกครับพี่”)

จากเหตุผลตรงนี้และเหตุผลดังกล่าวข้างต้นเป็นแรงผลักดันให้ผู้วิจัยต้องการค้นหาคำตอบว่า เมื่อมีความรัก วัยรุ่นผู้ชายและวัยรุ่นผู้หญิงที่มีหรือเคยมีคู่รักมีเจตคติต่อความรักอย่างไร

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเจตคติของวัยรุ่นชาย/ หญิงที่มีหรือเคยมีคู่รักที่มีต่อความรัก
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของวัยรุ่นชาย/หญิงที่มีหรือเคยมีคู่รักที่มีต่อความรัก 3 ด้าน
3. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของวัยรุ่นชาย/หญิงที่มีหรือเคยมีคู่รักที่มีต่อความรัก 3 ด้าน ที่ศึกษาในสาขาวิชาที่ต่างกัน

คำถามการวิจัย

1. วัยรุ่นชาย/หญิงที่มีหรือเคยมีคู่รักมีเจตคติต่อความรักอย่างไร
2. วัยรุ่นชาย/หญิงที่มีหรือเคยมีคู่รักที่ศึกษาในสาขาวิชาที่ต่างกันมีเจตคติต่อความรักต่างกันหรือไม่ อย่างไร

สมมติฐานการวิจัย

1. วัยรุ่นหญิงที่มีหรือเคยมีคู่รักมีเจตคติต่อความรัก 3 ด้าน สูงกว่าวัยรุ่นชายที่มีหรือเคยมีคู่รัก
2. วัยรุ่นชาย/หญิงที่มีหรือเคยมีคู่รัก ที่ศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีเจตคติต่อความรักแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

มุ่งศึกษาเจตคติของวัยรุ่นชาย/หญิงที่มีหรือเคยมีคู่รักมีต่อความรัก ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ (รวมสาขาวิชามนุษย์ศาสตร์) ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2549 มีอายุระหว่าง 18-21 ปี

ข้อตกลงเบื้องต้น

เนื่องจากจำนวนนิสิตที่ศึกษาในสาขามนุษย์ศาสตร์มีจำนวนน้อยจึงนำไปรวมกับสาขาสังคมศาสตร์ ฉะนั้นจึงทำการศึกษาในสามสาขาวิชาเท่านั้นแต่เป็นการศึกษาที่ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่าง

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. เลือกเฉพาะวัยรุ่นชาย/หญิงที่มีหรือเคยมีคู่รักเท่านั้น
2. การศึกษานี้เป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น ไม่สามารถอธิบายถึงวัยรุ่นทั่วประเทศได้

นิยามศัพท์

เพศ หมายถึง เกณฑ์การวินิจฉัยขั้นต่ำของบุคคลที่มีลักษณะทางชีววิทยาของร่างกาย แบ่งเป็น เพศชายและเพศหญิง

คู่รัก/คนรัก หมายถึง วัยรุ่นชาย/หญิงที่มีความรู้สึกชื่นชอบ ฟังพอใจ ผูกพัน ยอมรับ เข้าใจ หัวใจ เอื้ออาทร เคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน และรู้สึกห่วงหวั่น เป็นเจ้าของ มีความปรารถนาเรื่องเพศกับคนที่ตนรัก

ความรัก หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบ ฟังพอใจ ผูกพัน ยอมรับ เข้าใจ หัวใจ เอื้ออาทร เคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน และรู้สึกห่วงหวั่น เป็นเจ้าของ มีความปรารถนาเรื่องเพศกับคนที่ตนรัก

เจตคติต่อความรัก หมายถึงความคิดเห็นที่ชอบหรือไม่ชอบของวัยรุ่นที่มีหรือเคยมีคู่รักที่มีต่อความรักเพื่อนต่างเพศและการแสดงออกของความรักในการวิจัยนี้คือคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วัยรุ่น หมายถึงวัยรุ่นที่มีหรือเคยมีคู่รัก ที่เป็นนิสิตชาย/หญิงที่กำลังศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่สอง ปีการศึกษา 2549 ที่มีอายุระหว่าง 18-21 ปี

สาขาวิชาที่เรียน หมายถึง รายละเอียดของหลักสูตรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแบ่งเป็น 4 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ และสาขามนุษย์ศาสตร์ แต่ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ และสาขาวิชาสังคมศาสตร์(โดยนำสาขามนุษย์ศาสตร์มารวมกับ สาขาวิชาสังคมศาสตร์ เนื่องจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างในสาขามนุษย์ศาสตร์ มีจำนวนน้อย)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบเจตคติของวัยรุ่นชาย/หญิงที่มีหรือเคยคู่รักมีต่อความรัก
2. นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการส่งเสริม/ป้องกันปัญหาให้แก่วัยรุ่นที่มีปัญหาอันเกิดจากความรัก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความรัก

1. ความหมายของความรัก ได้มีผู้ให้คำจำกัดความของความรักไว้หลายท่าน ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้ คือ

Rubin (1970 อ้างใน Fehr 1991 : 425) กล่าวว่า ความรักเป็นเจตคติของบุคคลที่มีต่ออีกบุคคลโดยมีความเกี่ยวข้องกับการคิด การรู้สึกและการปฏิบัติตน

Swensen (1972 อ้างใน Fehr 1991 : 425) ได้ให้คำจำกัดความในเรื่องความรักไว้ว่าความรักคือ พฤติกรรมต่าง ๆ เช่น การมีส่วนร่วมในกิจกรรม การสร้างความสนิทสนม

Skolnick (1978 อ้างใน Fehr 1991 : 425) กล่าวว่า ความรักเป็นประสบการณ์ที่เกิดจากความรู้สึก ความคิดและสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม

Fehr & Russell (1984 อ้างใน Fehr 1991 : 425) กล่าวว่า ความรักถือเป็นอารมณ์ที่มีความสำคัญ

Johnson Laird Oatley (1989 อ้างใน Fehr 1991: 433) กล่าวว่า ความรัก คือความสุขที่เกี่ยวข้องกับวัตถุ บุคคลหรือความปรารถนาในเรื่องเพศ ความสุขจึงถือเป็นลักษณะหนึ่งของความรัก แต่อาจจะไม่ได้เป็นลักษณะที่พบมากที่สุด ลักษณะของความรัก คือ การดูแล การช่วยเหลือ ความผูกพัน ความรู้สึกอิสระในการพูดคุย ความเข้าใจ ความนับถือและความใกล้ชิด

Seccombo and Warner (2001) ให้คำจำกัดความของความรัก ดังนี้

1. ความรักเป็นสายใยความผูกพันระหว่างคนสองคนที่มีเป้าหมายว่าอยากให้ความรักอยู่ยั่งยืนนานตลอดไป

2. ความรักมีพื้นฐานมาจากอารมณ์และความเสนาหา เมื่อมีความรักหรือตกหลุมรัก จะรู้สึกถึงความแตกต่างระหว่างเขาและเธอเมื่อได้พบกัน

3. ความรักเป็นข้อผูกมัดระหว่างคนสองคน เมื่อเรารักใครก็ปรารถนาที่จะช่วยคนผู้นั้นรวมทั้งดูแลทางร่างกาย/จิตใจ บุคลิกภาพ จุดศูนย์รวมของความรักมีส่วนในชีวิตครอบครัว ความรักเป็นสัญญาที่มีอิทธิพลต่อคนสองคน

Psychiatric Dictionary ได้ให้คำนิยามของความรักไว้ว่า เป็นความรู้สึกชื่นชมยินดี (Pleasure) เวลาที่เรารู้สึกรักใคร เรามักจะมีความสุขชื่นชมยินดีในบุคคลนั้น หรือชื่นชมยินดีที่ได้พบและอยู่ใกล้ชิดบุคคลนั้น (Campbell, 1996)

คูสติ ตั้งจิตนุถุ (2543) กล่าวว่า ความรักหมายถึง ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่มีต่อเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและเพศตรงข้ามทั้งที่เป็นความรู้สึกหรือพฤติกรรมในด้านหนึ่ง คือ ความรู้สึกชื่นชอบ รู้สึกพึงพอใจ ยอมรับ เข้าใจ ห่วงใย เอื้ออาทร เคารพให้เกียรติ หรือ ความรู้สึก/ พฤติกรรมในด้านไม่ดี คือ ความรู้สึกหวงแหน เป็นเจ้าของ ต้องเป็นผู้ได้รับมากกว่า การเป็นผู้ให้

สรุปความรัก หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบ พึงพอใจ ผูกพัน ยอมรับ เข้าใจ ห่วงใย เอื้ออาทร เคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน และรู้สึกหวงแหน เป็นเจ้าของ มีความปรารถนาเรื่องเพศกับคนที่ตนรัก

2. ทฤษฎีและองค์ประกอบของความรัก

ทฤษฎีสถาปัตยกรรมแห่งความรักของ Sternberg (1988)

Sternberg ได้แบ่งความรัก องค์ประกอบของความรักเป็น 3 อย่างคือ

1. ความใกล้ชิดสนิทสนม (Intimacy) เป็นความรู้สึกอบอุ่นอันเกิดจากการอยู่ใกล้ชิด มีความผูกพันและเกี่ยวเนื่องเป็นความต้องการทั้งเป็นผู้ให้และผู้รับในด้านอารมณ์และจิตใจ เปิดเผยความลับถึงกันบึ่งในจิตใจแก่กันและกัน
2. อารมณ์รัก (Passion) เป็นความปรารถนาที่ดึงดูดชายหญิงเข้าหากัน อารมณ์จะแสดงออกในรูปแบบจินตนาการของความรู้สึกโรแมนติก มีความต้องการใกล้ชิดทางกายและแรงกระตุ้นจากการสัมผัสทั้งหมด จนกระทั่งมีความปรารถนาในเพศสัมพันธ์
3. พันธะสัญญาทางใจ (Commitment) เป็นพันธะสัญญาที่จะอุทิศตนต่อกันเพื่อช่วยให้ความสัมพันธ์ดำรงอยู่อย่างมั่นคงตลอดไป

ซึ่งจากทฤษฎีสถาปัตยกรรมแห่งความรักของ Sternberg เชื่อว่าความรักที่ดีจะต้องมีความสมดุลของภาวะทั้ง 3 อย่างนี้

ในกรณีที่ส่วนใดส่วนหนึ่งของสามส่วนนี้ เติบโตหรือมีบางส่วนด้อยลง ก็จะก่อให้เกิดความรักย่อย ๆ ได้อีก 8 ชนิด คือ

1. ไม่มีความรัก (Nonelove) คือ ไม่มีส่วนใดส่วนหนึ่งของความรักใน 3 ส่วนข้างต้นอยู่เลย พบได้ทั่วไปในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่อบุคคล
2. รักใคร่ชอบพอ (Liking) คือ ความรักที่มีเฉพาะความใกล้ชิดสนิทสนม (Intimacy) โดยไม่มีความปรารถนาทางเพศ/ อารมณ์รัก (Passion) หรือพันธะสัญญาต่อกัน (Commitment)
3. รักแรกพบ (Infatuation) เป็นลักษณะความรักแบบพบกันครั้งแรก มีความปรารถนาเฉพาะเรื่องเพศสัมพันธ์ โดยยังไม่มี ความใกล้ชิดสนิทสนม (Intimacy) หรือพันธะ

สัญญาต่อกัน (Commitment) แต่อย่างไร ซึ่งเป็นคำอธิบายที่พบได้ในสังคมคนโสดที่เพิ่งรู้จักชอบพอ เมื่อมีความรักชนิดนี้เกิดขึ้นก็สามารถ มีเพศสัมพันธ์กันได้

4. ความรักว่างเปล่า(Empty Love) เป็นความรักที่มีเฉพาะพันธะสัญญา (Commitment) โดยปราศจากความปรารถนาทางเพศ (Passion) และความใกล้ชิดสนิทสนม (Intimacy) ไม่สามารถรับรู้อารมณ์ความต้องการและ ไม่สามารถกระตุ้นอารมณ์ความปรารถนาของอีกฝ่ายได้ ไม่ว่าจะป็นรูปกาย น้ำเสียงหรือกริยาอื่น ๆ

5. ความรักแบบโรแมนติค(Romantic Love) เป็นความรักที่มีส่วนผสมระหว่างความปรารถนา (Passion) และความใกล้ชิดสนิทสนม (Intimacy) แต่ไม่มีพันธะสัญญา

6. รักแบบเพื่อนแท้ (Companionate Love) เป็นความรักที่มีส่วนผสมของความใกล้ชิดสนิทสนม (Intimacy) และพันธะสัญญา (Commitment) มักพบในคู่แต่งงานที่ผ่านไปช่วงหนึ่ง เมื่อความปรารถนา ทางเพศซึ่งกันและกันเริ่มลดลงและกลายเป็นเพื่อนแท้ คู่ทุกข์คู่ยาก

7. รักไม่รอบคอบ (Fatuous Love) เป็นลักษณะความรักที่ลงเอยด้วยการแต่งงานอย่างรวดเร็ว ทำให้มีเฉพาะความปรารถนาทางเพศ (Passion) และพันธะสัญญา (Commitment) โดยไม่มีความใกล้ชิดสนิทสนม (Intimacy) หรือการรับรู้ซึ่งกันและกัน

8. ความรักบริบูรณ์(Consummate Love) เป็นความรักที่มีส่วนผสมของความใกล้ชิดสนิทสนม(Intimacy) ความปรารถนาทางเพศ(Passion) และพันธะสัญญา (Commitment) ในความสัมพันธ์ของความรักแบบโรแมนติค ทุกคู่ต้องการความรักในสภาพนี้

จิตวิทยาเกี่ยวกับความรัก

จากการศึกษาเกี่ยวกับความรัก ส่วนใหญ่จะพบว่า ทำอย่างไรจึงจะดึงดูดความสนใจและพัฒนาไปเป็นความรัก ซึ่งคู่แต่ละคู่จะรู้ได้ดีกว่าผู้อื่น ความสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน ทฤษฎีนี้พิสูจน์ขั้นตอนของความรัก ซึ่งคู่รักจะสร้างสัมพันธ์ภาพกันอย่างต่อเนื่อง

ทฤษฎีวงล้อความรักของ (Reiss and Wheel Theory of Love)

ทฤษฎีนี้ได้พัฒนามาและนำมาใช้ในปี 1960 และ 1970 มีการอภิปรายกันถึงเรื่องพัฒนาการของความรักในแต่ละขั้นตอน ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น(Reiss, 1960; Reiss Lee, 1988)

ระยะเริ่มต้น จะมีการพบปะเกี่ยวข้องกัน สิ่งสำคัญที่สุดก็คือ การให้ความสนใจซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันหลังจากได้ทำความรู้จักกัน เริ่มมีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน

ระยะที่สอง จะมีการเปิดเผยตนเอง ทั้งสองคนจะเริ่มเปิดเผยเรื่องราวของตนเองให้แก่กันและกันได้รับรู้ สิ่งเปิดเผยระยะแรกจะเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป ต่อมาจะเปิดเผยเรื่องส่วนตัวของ

กันและกัน สิ่งที่ตนเองรับได้ ความกลัวและจุดบกพร่อง หลังจากเปิดเผยสิ่งต่าง ๆ ให้กันและกัน รับรู้แล้ว เมื่อเกิดการยอมรับก็จะพัฒนาไปสู่ระยะต่อไป

ระยะที่สาม ต้องพึ่งพาซึ่งกันและกัน ในระยะนี้คู่รักจะต้องจริงจัง เปิดใจเพื่อจะ ได้รู้เรื่องของอีกฝ่ายมาก ๆ เพื่อให้ทั้งคู่แลซึ่งกันและกัน ต่อมาคู่รักก็จะพัฒนาไปสู่ขั้นคุ้นเคย สนทนา ซึ่งความเปลี่ยนแปลงขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว ต้องเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ค้นหาข้อขัดแย้ง ในการดำรงชีวิตด้วยกัน หรือสิ่งที่มีค่าในชีวิต สิ่งนี้จะช่วยทำให้สัมพันธ์ภาพระหว่างคู่รัก คืบหน้าต่อไปหรือถอยหลัง

ความรักในเจตคติของ Eric Fromm กล่าวว่า ความรักประกอบด้วย

1. Care คือ มีความระมัดระวังต่อความรู้สึกของอีกฝ่าย ต้องมีความเอื้ออาทร ห่วงใยซึ่งกันและกัน
2. Response คือ ต้องมีการตอบสนองต่ออีกฝ่ายหนึ่ง
3. Respect คือ ต้องให้เกียรติและเคารพในความเป็นคนของอีกฝ่ายหนึ่ง
4. Understanding หรือ Knowledge คือ มีความเข้าใจอีกฝ่ายหนึ่งหรือมีความรู้เกี่ยวกับอีกฝ่ายหนึ่ง

นอกจากนั้นความรักมี 2 ประเภท คือ B-Love และ D-Love

B - Love หมายถึง Lover for the being of another person, unneeding love, unselfish Love คือ เป็นรักที่เห็นแก่ผู้ที่ตนรัก ไม่หวังสิ่งตอบแทน เป็นรักที่ไม่เห็นแก่ตัว

D - Love หมายถึง Deficiency love, love need, selfish love เป็นรักที่เกิดจากความขาดความต้องการความรักตอบ เป็นรักที่เห็นแก่ตัว (สลิลา เจริญพงศ์, 2543)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรัก

การเริ่มต้นของความรัก

ความรักเริ่มต้นตั้งแต่วัยทารกซึ่งได้รับการดูแลจากบิดามารดา พ่อแม่ต้องปูพื้นฐานความรักให้แก่เด็ก เด็กที่ได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดจากบิดามารดา จะสามารถพัฒนาความรักไปได้เรื่อย ๆ โดยไม่มีข้อจำกัด เมื่อเติบโตขึ้นก็สามารถสร้างความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ได้ (Bowlby, 1969)

การเข้าถึงความรัก

Hazen and Shaver (1987) ได้ศึกษาเรื่องของความรักพบว่า การเข้าถึงความรักอย่างเป็นระบบ คือ

1. ต้องนึกถึงภาพของความรัก ซึ่งมีหลากหลายมากกว่าอย่างเดียว ความแตกต่างของความรักขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล แต่ละสถานการณ์ที่จะทำให้เกิดความรัก
2. ความรักส่วนใหญ่จะเป็นภาพบวก(สุภาพดี) และเป็นลบถ้าสุภาพไม่ดี (วิเคราะห์โดย Hatfield's analysis of passionate love)

ความรักของผู้ใหญ่

ในการศึกษาหลาย ๆ ครั้ง ผู้ใหญ่จะถามและคิดย้อนกลับไปถึงความรัก ความสัมพันธ์ ได้เลือกจากสิ่งที่จัดลำดับไว้ Hazen and Shaver (1987 , 1990) พบว่า ความรักความสัมพันธ์ในผู้ใหญ่มีอยู่ 3 ชนิด ที่เกี่ยวข้องต่อเนื่องจากวัยทารก รูปแบบและบุคลิกภาพที่พบมีดังนี้

1. ความปลอดภัยในความรัก พบว่า มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด รู้สึกอบอุ่นใจ ปลอดภัย ช่วยเหลือดูแลกันและกัน ไม่กลัวจะถูกทอดทิ้ง
2. ความรักแบบวิตกกังวล พบว่า ความไม่เต็มใจที่จะใกล้ชิด บ่อยครั้งที่พบว่ามีความวิตกกังวลจากอีกฝ่าย เป็นความรักที่ไม่จริงจัง ไม่ต้องการอยู่ด้วยกันตลอดไป ต้องการความใกล้ชิดจากคู่รัก และไม่ต้องการให้ผู้อื่นมาเกี่ยวข้อง
3. ความรักแบบไม่ผูกพัน จะรู้สึกไม่สบายใจถ้าต้องผูกพันใกล้ชิดกับผู้อื่น เป็นการยากที่จะพูดความจริง และยากที่จะต้องพึ่งพาผู้อื่น จะรู้สึกเกลียดเมื่อมีคนเข้าไปใกล้ชิด

อย่างไรก็ตาม มีความสำคัญที่แตกต่างกันสองอย่างระหว่างความผูกพันของความรักจากพ่อแม่และความผูกพันรักใคร่แบบหนุ่มสาว ความรักความผูกพันของวัยทารกต้องการความรักการดูแลปกป้องคุ้มครองและความอบอุ่น แต่ความรักในวัยหนุ่มสาว ทั้งสองคนจะต้องการการดูแลซึ่งกันและกัน ในบางครั้งคู่รักบางคนก็ต้องการให้อีกฝ่ายเอาอกเอาใจตนเอง และความรักเช่นนี้จะนำไปสู่การแต่งงานในอนาคต

ความแตกต่างของความรักระหว่างชาย/หญิง

Simone de Beauvoir (1991) ได้เขียนถึงผู้ชายและผู้หญิงที่มีแนวคิดเรื่องความรักต่างกัน ทำให้ไม่เข้าใจกัน และได้ศึกษาแนวคิดในเรื่องความรัก พบว่า ชายและหญิงมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิดและความรู้สึกเกี่ยวกับความรัก เช่น ผู้หญิงมักมีความคิด Pragmatic เกี่ยวกับความรัก แต่ผู้ชายจะมีความโรแมนติกมากกว่า ผู้หญิงมักจะมีอารมณ์เกี่ยวกับความรักมากกว่า

Brehm (1985) ได้สรุปย่อเกี่ยวกับงานวิจัยของ Rubin (1973) Liking sale, พบว่า ผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะชอบคู่มากกว่าผู้ชาย ผู้หญิงตกหลุมรักมากกว่า รู้สึกปลื้มปริ่มอึดอัดและต้องการตะโกนร้องหรือส่งเสียงร้องกรี๊ด และพร้อมที่จะแต่งงานภายในเร็ววัน ความรักส่วนใหญ่จะไม่ปล่อยให้หลุดมือไป คิดว่าความรักมีค่ามากกว่าได้รางวัลตอบแทน และทำให้เห็นว่าเป็นเลิศตาม

อุดมคติมากกว่าที่ผู้ชายคิด ถึงแม้ว่าความจริงแล้วผู้หญิงมีความรักมากกว่าและมีความลึกซึ้งของ ความเสน่หามากกว่า (ซึ่งรับรู้ได้ว่าพฤติกรรมมีความเข้ายวนมากกว่า) ผู้ชายมีคะแนนเรื่อง Romantic มากกว่าผู้หญิงและตกหลุมรักในระยะแรกของความสัมพันธ์ประมาณ 25% ของผู้ชาย ที่ตกหลุมรักก่อนผู้หญิงภายใน 4 วัน เพียง 15 % ของผู้หญิงที่เป็นเช่นนี้ ความจริง 50 % ของผู้หญิง ที่จะเข้าควบคุมและตัดสินใจที่จะรัก ภายใน 20 วัน มีหลักฐานจำนวนหนึ่ง que แสดงว่าผู้ชายเสียใจ มากกว่าผู้หญิงในขณะที่อกหัก ความผันแปรเหล่านี้ขึ้นกับแต่ละบุคคล

ผู้ชายและผู้หญิงมีค่าคะแนนเกี่ยวกับการตกหลุมรัก/รักแรกพบใกล้เคียงกัน(ผู้หญิง 53% ผู้ชาย 63%) ดูเหมือนว่าผู้หญิงและผู้ชายรักกันคนละแบบกัน ในบางครั้งผู้ชายอาจจะกลายเป็นคน ปราศจากมารยา และเชื่อว่ามีความเหลวไหลใน Romantic Scale คล้ายกับว่า มันคือรักแท้ รักเดียว สำหรับบุคคล คนหนึ่ง หรือรักแท้ก่อให้เกิดความสุขที่แท้จริง หรือบุคคลเล็กที่จะแต่งงานกับเขา หรือหล่อน รักเคารพ/ ชื่นชมตามสถานะของสังคม ผู้หญิงมักจะสุขุมไตร่ตรองมากกว่า (ผู้หญิง มักจะมีความรู้สึกที่เข้มแข็งท่วมท้นโดยไม่มีเหตุผล)

พิสมัย เค้นดวงบริพันธ์ (2534) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเจตคติทางเพศของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 โรงเรียนซึ่งผลการวิจัยพบว่า เจตคติทางเพศของนักเรียนสาธิตรวมทุกด้าน นักเรียนหญิงและ นักเรียนชายมีเจตคติทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียน แผนการเรียนวิทยาศาสตร์และแผนการเรียนศิลปะ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.1

Davis and Todd (1982, อ้างใน Levesque, 1993) and Davis and Latty-Mann (1987) ศึกษา รูปแบบของความสัมพันธ์ทั้งความสัมพันธ์แบบความรัก และความสัมพันธ์แบบมิตรภาพ โดยเสนอ ว่า ความสัมพันธ์แบบความรักประกอบด้วยปัจจัย 4 ประการ คือ การเคารพและการยอมรับซึ่งกัน ละครัน ความเสน่หา ความใกล้ชิดสนิทสนม และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยองค์ประกอบแต่ ละองค์ประกอบจะมีความชัดเจนในโอกาสและรูปแบบของความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันออกไป

Swensen and Trahaug (1985) พบว่า ความสัมพันธ์แบบความรักจะประกอบไปด้วย การ แสดงออกทางอารมณ์(ทั้งทางวาจาและท่าทาง) การเปิดเผยตนเอง ความเต็มใจที่จะเปลี่ยนแปลง ตนเองเพื่อคนรัก การให้กำลังใจซึ่งกันและกัน การไม่แสดงความรู้สึก และการสนองความต้องการ ทางวัตถุ

ญาดา วาทกิจ (2543) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อการคบเพื่อนต่างเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดท่าสะอาด จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าเจตคติที่ดีต่อการ คบเพื่อนต่างเพศของนักเรียนในด้านการสมาคมกับเพื่อนต่างเพศ ด้านการวางตัวต่อเพื่อนต่างเพศ และด้านการปฏิบัติต่อเพื่อนต่างเพศอยู่ในระดับดีทั้ง 3 ด้าน และเมื่อเปรียบเทียบกับเจตคติที่มีต่อ การคบเพื่อนต่างเพศระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ในด้านการสมาคมกับเพื่อนต่างเพศ

โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนในด้านการวางตัวต่อเพื่อนต่างเพศ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีเจตคติที่แตกต่างกัน โดยนักเรียนชายมีเจตคติที่เป็นกลาง ส่วนนักเรียนหญิงมีเจตคติที่ดี

วรรณพร ขวัญบุญจันทร์ (2541) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติของนักเรียนวิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า เจตคติของนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างเพศในสถานการณ์ทางบวก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญจำนวน 16 สถานการณ์

ปารณีย์ อิมชนาวณิช (2545) ได้ศึกษาแรงจูงใจของความรักที่ไม่ได้รับการตอบสนองและรูปแบบความผูกพัน ในฐานะตัวทำนายระดับความรุนแรงและประสบการณ์ความรักที่ไม่ได้รับการตอบสนอง พบว่า บุคคลที่มีลักษณะความผูกพันแบบหมกมุ่นมีแนวโน้มที่จะมีประสบการณ์ความรักที่ไม่ได้รับการตอบสนองมากกว่าบุคคลที่มีลักษณะความผูกพันแบบมั่นคงและแบบไม่สนใจ แต่ไม่ต่างจากบุคคลที่มีลักษณะความผูกพันแบบหวาดกลัว นอกจากนี้ยังพบว่าบุคคลที่มีลักษณะผูกพันแบบมั่นคงมีโอกาสที่จะเกิดความรักที่ไม่ได้รับการตอบสนองไม่แตกต่างกับบุคคลที่มีลักษณะความผูกพันแบบไม่สนใจ

วาริน เทพขายน (2542) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะบุคลิกภาพความพึงพอใจในความสัมพันธ์กับรูปแบบของความรักของคู่รัก พบว่า อายุเพิ่มขึ้นจะทำให้มีความรักแบบลุ่มหลงลดลง บุคคลที่เคยมีความรักหลายครั้งก็จะมีแนวโน้มที่จะมีความรักแบบไม่ผูกมัดสูงขึ้น มีความรักแบบเสียดสละ และความพึงพอใจในความสัมพันธ์ลดลง

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับเจตคติ

การศึกษาเรื่องเจตคติของวัยรุ่นที่มีต่อความรัก ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้ คือ

แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ

ความหมายของเจตคติ ตามที่ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเจตคติพบว่า มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับเจตคติไว้มากมาย ในที่นี้จะขอกล่าวสรุปพอสังเขปไว้ดังนี้ คือ

Thurstone (1967) กล่าวว่า เจตคติเป็นเรื่องของความชอบ ไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึกและเชื่อมั่นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และสามารถวัดในรูปของความคิดเห็นหรือจากการแสดงออกทางภาษา

Kendler (1974 : 671 อ้างในวรวิญญู กุลดิลก, 2541 : 9-10) กล่าวว่า เจตคติ คือ ความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคมครอบครัว หรือ

แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในทางที่จะกำหนดสนับสนุน หรือต่อต้านประสบการณ์บางอย่าง บุคคล สถาบันหรือแนวคิดบางอย่าง การแสดงออกของเจตคติแบ่งเป็นพฤติกรรมใหญ่ ๆ 2 ลักษณะ คือ แสดงออกในลักษณะพึงพอใจหรือเจตคติทางบวก และแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ เรียกว่า เจตคติทางลบ และเมื่อเกิดเจตคติขึ้นแล้วก็แสดงออกซึ่งพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

Anatastasi (1976) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะแสดงออกมาว่าชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น ต่อเชื้อชาติ ขนบธรรมเนียมประเพณีหรือสถาบันต่าง ๆ เจตคติไม่สามารถเห็นได้โดยตรง แต่สามารถสรุปพาดพิงจากพฤติกรรมภายนอกได้

จามรี ศรีรัตนบัลล์ (2543) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เป็นความพร้อมทางด้านจิตใจที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ตามที่บุคคลได้รับมาจากประสบการณ์ การเรียนรู้ในสังคมและ ความคิดเห็นของแต่ละคน โดยมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบที่จะทำให้แสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะ ที่ชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง แต่สามารถสรุปพาดพิงจากพฤติกรรมที่บุคคล แสดงออกมาได้ โดยบุคคลจะมีแนวโน้มที่จะเข้าไปหาเมื่อเกิดความรู้สึกชอบ และมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงเมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ

สรุป เจตคติที่มีต่อความรักหมายถึง ความคิดเห็น ของวัยรุ่น ความคิดเห็นที่ชอบหรือไม่ชอบของวัยรุ่นที่มีต่อความรักเพื่อนต่างเพศและการแสดงออกของความรัก

การเกิดของเจตคติ

ส่วนใหญ่เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ เด็กจะได้รับอิทธิพลจากพ่อแม่พี่น้องและญาติ ในการสร้างเจตคติต่อสิ่งต่าง ๆ เมื่อเด็กไปโรงเรียน ครู เพื่อน ๆ ก็จะมีอิทธิพลต่อการสร้างและเปลี่ยนแปลงเจตคติด้วย ดังนั้น การเกิดของเจตคติมาจากองค์ประกอบหลายส่วน เช่น อิทธิพลจากพ่อแม่ พ่อแม่เป็นผู้มีอิทธิพลสูงสุดต่อเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัยก่อนเข้าโรงเรียน เด็กจะพัฒนา ค่านิยม (Value) ความเชื่อ (Belief) และความรู้สึกนึกคิดขึ้นมาในกรอบของครอบครัวซึ่งมีพ่อแม่เป็นหลัก นอกจากนี้อิทธิพลจากกลุ่มต่าง ๆ กลุ่มที่มีอิทธิพลต่อการสร้างเจตคติอยู่ไม่น้อย เช่น กลุ่มในโรงเรียนก็ได้แก่ ครูและเพื่อน ๆ นักเรียน ถ้านักเรียนได้ครูที่ดีเป็นแบบอย่าง การพัฒนาเจตคติก็จะเป็นไปในทางที่ดี เพื่อน ๆ ก็มีอิทธิพลมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะวัยรุ่น รวมทั้งอิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัวที่ได้พบ ได้เห็น ได้ฟังบ่อย ๆ ก็เป็นอีกทางหนึ่งในการสร้างเจตคติ สิ่งที่ได้พบเห็นอาจเป็นสิ่งของ คน ความคิด จากการวิจัยกับนักศึกษาในสหรัฐอเมริกา พบว่า การได้เห็นอักษรจีนบางตัวซึ่งเขาไม่เคยรู้ความหมาย หรือการได้เห็นคำไม่มีความหมาย ก็ทำให้นักศึกษาเกิดเจตคติที่ดีต่ออักษรจีนหรือคำไม่มีความหมายได้ ดังนั้น การพบเห็นบุคคลบ่อย ๆ ก็เป็นทาง

ก่อให้เกิดเจตคติที่ดีแก่กันได้ เช่น การพบปะระหว่างคนต่างเชื้อชาติ แต่มีตัวประกอบหลายตัวเข้ามาเกี่ยวข้องในการก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อกัน และอิทธิพลจากสื่อมวลชนก็เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดเจตคติสื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสารต่าง ๆ อิทธิพลของสื่อมวลชนอาจเรียกได้ว่าจะมีมากที่สุดในเรื่องที่คนส่วนใหญ่ไม่คุ้นเคยมาก่อน เพราะการเสนอข้อมูลให้มวลชนจะเป็นแห่งแรกที่ปวงชนได้รับเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ (มานพ สวามิไชย, 2539)

นอกจากนี้ กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530) กล่าวว่า เจตคติมีแหล่งกำเนิดได้หลายทาง ดังนี้

1. ประสบการณ์ตรงและประสบการณ์ทางอ้อม (Direct & Indirect Experience) ถ้ารู้สึกพอใจในประสบการณ์ที่เกิดขึ้นก็จะเกิดเจตคติที่ดี แต่ถ้ารู้สึกไม่พอใจต่อประสบการณ์ที่เกิดขึ้นก็จะเกิดเจตคติที่ไม่ดี บุคคลจะวิเคราะห์ประสบการณ์และแนวคิดแล้วสรุปเป็นเจตคติ
2. การศึกษาและการอบรมสั่งสอน ทั้งที่เป็นการสอนตามแบบแผน (Formal) และไม่เป็นไปตามอรรถศาสตร์ (Informal) แล้วแต่ว่าเด็กจะถูกสอนหรือปลูกฝังมาอย่างไร ตั้งแต่เป็นเด็ก ๆ มาแล้ว เด็กมักจะได้รับการสอนจากบ้าน โรงเรียน วัด สิ่งแวดล้อม สื่อมวลชน ว่าสิ่งไหนเป็นสิ่งที่ดี หรือสิ่งไหนไม่ใช่อะไร มีประโยชน์หรือโทษอย่างไร
3. ความประทับใจ (Impression) ก่อให้เกิดความเกลียดหรือรักนับถือ เช่น การที่ถูกเลี้ยงดู การทำร้าย ทูบตี หรือทำทารุณจากแม่เลี้ยง คงเป็นความเกลียดจนไม่อยากจะเข้าไปใกล้ ส่วนเมื่อเวลามีทุกข์ ลำบาก เมื่อมีคนคอยให้ความช่วยเหลือ คงเป็นความรักนับถือที่ไม่มีวันลืม
4. บุคลิกภาพ (personality) มีผลต่อเจตคติ เช่น คนที่มีเจตคติแนวคิดของตัวเองว่าคล้อยตามคนอื่นได้ยากมักเป็นคนประเภทเก็บตัว (Introvert)
5. สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม รวมทั้งการเลี้ยงดูของครอบครัวมีอิทธิพลต่อเจตคติ
6. การเลียนแบบหรือการถ่ายทอดเจตคติจากคนอื่น เราสามารถแปลพฤติกรรมของคนอื่นออกมาเป็นเจตคติได้ ถ้าเชื่อมั่นหรือเคารพรับถือใคร ก็มักจะรับเอาแนวคิดไว้เป็นแบบอย่าง
7. สื่อมวลชน วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร ก่อให้เกิดเจตคติ
8. ความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เครื่องมือสื่อสาร มีผลต่อการเกิดเจตคติ
9. ผลสำเร็จของความต้องการ คือ เมื่อต้องการสิ่งใดแล้วได้ตามความต้องการก็จะเกิดเจตคติที่ดี หรือถ้าผิดหวัง ก็จะก่อให้เกิดเจตคติที่ไม่ดี

จะเห็นได้ว่า การเกิดของเจตคติมีแหล่งกำเนิดได้หลายทาง ดังนั้น การที่บุคคลแต่ละคนจะมีความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกหรืออารมณ์ และแนวโน้มต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งย่อมแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ เป็นเพราะการได้รับอิทธิพลดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้บุคคลแต่ละคนมีเจตคติที่แตกต่างกันไป

ลักษณะของเจตคติ

ลักษณะโดยทั่วไปของเจตคติมีดังนี้ (สุรางค์ ใ้วตระกูล, 2541)

1. เจตคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้หรือการได้รับจากประสบการณ์ มิใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด
2. เจตคติเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลกล้าเผชิญกับสิ่งเร้าหรือหลีกเลี่ยง ดังนั้นเจตคติจึงมีทั้งบวกและลบ เช่น ถ้านักเรียนมีเจตคติบวกต่อวิชาคณิตศาสตร์ นักเรียนจะชอบเรียนคณิตศาสตร์และ เมื่ออยู่ชั้นมัธยมศึกษา ก็จะเลือกเรียนแขนงวิทยาศาสตร์ ตรงข้ามกับนักเรียนที่มีเจตคติลบต่อคณิตศาสตร์ ก็จะชอบหรือไม่มีแรงจูงใจที่จะเรียน เมื่ออยู่ชั้นมัธยมศึกษา ก็จะเลือกเรียนสายอักษรศาสตร์ทางภาษา เป็นต้น
3. เจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 อย่างคือ องค์ประกอบเชิงความรู้สึก อารมณ์ (Affective Component) องค์ประกอบเชิงปัญญาหรือการรู้คิด (Cognitive Component) องค์ประกอบเชิงพฤติกรรม (Behavioral Component)
4. เจตคติเปลี่ยนแปลงได้ง่าย การเปลี่ยนแปลงเจตคติอาจจะเปลี่ยนแปลงจากบวกเป็นลบหรือจากลบเป็นบวก ซึ่งบางครั้งเรียกว่า การเปลี่ยนทิศทางของเจตคติ หรืออาจจะเปลี่ยนแปลงความเข้มข้น (Intensity) หรือความมากน้อย เจตคติบางอย่างอาจหยุดเลิกไปได้
5. เจตคติเปลี่ยนแปลงตามชุมชนหรือสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก เนื่องจากชุมชนหรือสังคมหนึ่ง ๆ อาจจะมีค่านิยมที่เป็นอุดมการณ์พิเศษเฉพาะ ดังนั้น ค่านิยมเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อเจตคติของบุคคลที่เป็นสมาชิก ในกรณีที่ต้องการเปลี่ยนเจตคติจะต้องเปลี่ยนค่านิยม
6. สังคมประกิต (Socialization) มีความสำคัญต่อการพัฒนาการเจตคติของเด็ก โดยเฉพาะ เจตคติต่อความคิดและหลักการที่เป็นนามธรรม เช่น อุดมคติ เจตคติต่อเสรีภาพในการพูด การเขียน เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสภาพเศรษฐกิจสังคมสูง จะมีเจตคติทางบวกสูง

แหล่งเจตคติ

เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ แหล่งเจตคติที่สำคัญสรุปได้ดังนี้ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2526)

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experience) เมื่อบุคคลมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางที่ดีหรือไม่ดี จะทำให้เกิดเจตคติต่อสิ่งนั้นไปตามทิศทางที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน

2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication) การได้ติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นจะทำให้ได้รับรู้ข่าวสารจากผู้อื่นซึ่งส่งผลกระทบต่อเจตคติได้

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Model) การเลียนแบบผู้อื่นทำให้เกิดเจตคติขึ้นได้ โดยขั้นแรกเมื่อมีเหตุการณ์บางอย่าง บุคคลนั้นจะสังเกตว่าบุคคลอื่นปฏิบัติอย่างไร และบุคคลนั้นจะแปลความหมายของ การปฏิบัตินั้นเป็นรูปแบบของเจตคติ

4. ความเกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Factors) เจตคติหลายอย่างของบุคคลเกิดขึ้นเนื่องจากความเกี่ยวข้องกับสถาบัน เช่น ครอบครัว สถานศึกษา เป็นต้น สถาบันเหล่านี้เป็นแหล่งที่มาและเป็นสิ่งช่วยสนับสนุนให้เกิดเจตคติได้

Allport, 1954: 671 อ้างใน วรรุญญ กุลฉิลก, 2541 ได้ให้ความหมายของเจตคติว่าเป็นสภาวะความพร้อมทางด้านจิตใจ ซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้จะเป็แรงที่จะกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลที่จะมีต่อบุคคล สิ่งของหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง เจตคติต่าง ๆ ของบุคคลนั้นสร้างขึ้นหรือมีขึ้นจากการที่ได้พุดจากกับสมาชิกในครอบครัวของตน จากเพื่อนฝูง เจตคติสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์โดยตรง เจตคติมีความสำคัญและมีอิทธิพลที่อาจจะทำให้บุคคลแสดงออกถึงพฤติกรรม ความพร้อมที่จะกระทำหรือการร่วมมือองค์ประกอบในการสร้างเจตคติมีอยู่ 3 ประการ ดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบทางความคิด (Cognitive Component) บุคคลได้รับรู้หรือสัมผัสสิ่งต่าง ๆ มากมายในชีวิตประจำวัน บุคคลมักจะแบ่งกลุ่มของสิ่งที่ผ่านมาจากภายนอกเพื่อให้เกิดความง่ายในการให้ความหมายหรือคิดเกี่ยวกับเรื่องนั้น โดยรวมสิ่งที่เหมือนกันหรือคล้ายกันเข้าด้วยกัน การจัดหมวดหมู่จะช่วยบุคคลในด้านการรับรู้ (Perception) แต่ในทางตรงกันข้ามอาจจะให้บุคคลเข้าใจสิ่งแวดล้อมในทางที่ผิดได้ โดยบุคคลนั้นสรุปด้วยตนเองอย่างปราศจากข้อมูลที่ต้องการ การรับรู้เกี่ยวกับสิ่งเร้าต่าง ๆ นี้เป็นส่วนประกอบด้านความรู้ของเจตคติ

2. องค์ประกอบทางอารมณ์ (Affective Component) ซึ่งได้แก่ ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เป็นด้านบวกหรือลบ ในทางสรีรวิทยาอารมณ์จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับภาวะการณืที่มาเร้าหรือจากบุคคลนั้นแปลความหมาย หรือให้ความหมายสิ่งเร้าแล้วจะทำให้ทราบทิศทางของอารมณ์หรือความรู้ว่าเป็นในทางบวกหรือลบได้

3. องค์ประกอบทางพฤติกรรม (Behavioral Component) ปทัสถานของสังคมจะมีอิทธิพลต่อการเกิดเจตคติของคน ปทัสถานทางสังคมเป็นสิ่งที่กำหนดว่าอะไรเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง ซึ่งจะมีอิทธิพลในการควบคุมความประพฤติหรือการแสดงออกของแต่ละบุคคล

คุณสมบัติประจำตัวของเจตคติ 3 ประการ

1. มีลักษณะคงเส้นคงวา (Consistency) ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้
2. มีทิศทาง (Direction) ที่แน่นอนต่อสิ่งแวดล้อม หรือเป้าหมายทางเจตคติแต่ละอย่าง
3. มีปริมาณความเข้มข้นของมันเองต่อสิ่งแวดล้อมที่ค่อนข้างถาวร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามการเปลี่ยนแปลงของค่านิยม

ประเภทของเจตคติ

1. เจตคติทางบวก (Positive Attitude) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่พร้อมจะเข้าหาเมื่อเกิดความรู้สึกชอบ หรือพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เช่น นักเรียนที่ชอบครูก็จะเข้าไปหาครูอยู่เสมอ ลูกที่รักมารดาจะไปเยี่ยมเยียนมารดาเสมอ
2. เจตคติทางลบ (Negative Attitude) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่พร้อมจะถอยหนี หรือหลีกเลี่ยง เมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ หรือไม่พอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เช่น นักเรียนที่ไม่ชอบครูเพราะครูดุ ก็จะพยายามหลบหน้าหรือไม่เข้าไปหาครูผู้นั้น

การวัดเจตคติ

จุดประสงค์ของการวัดเจตคติ คือ การทราบถึงเจตคติอันได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกหรืออารมณ์ และแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงต่อสิ่งเร้าต่างๆ การวัดเจตคติอาจทำได้หลาย ๆ วิธี เช่น

1. การใช้แบบสอบถาม โดยให้ผู้ถูกวัดตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีหลายประเภท เช่น มาตรฐานการวัดเจตคติแบบ Thurstone แบบ Likert มาตรฐานจัดอันดับคุณภาพ Semantic Differential และ การวิเคราะห์เนื้อหา
2. การสังเกต โดยผู้วัดจะเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมของบุคคลที่จะวัด และบันทึกพฤติกรรมไว้แล้วนำมาสรุปเป็นเจตคติ
3. การสัมภาษณ์ โดยผู้วัดเป็นผู้สัมภาษณ์และสนทนากับผู้ที่ถูกวัด ซึ่งวิธีนี้จะช่วยให้ผู้วัดได้มองเห็นเจตคติของผู้ถูกวัดได้อย่างชัดเจน

การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

กระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคล สรุปได้ 3 ประการ ดังนี้ คือ

1. การยอมรับ (Compliance) การเปลี่ยนแปลงแบบนี้จะไม่ถาวรแต่จะขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ที่จะได้รับการยินยอมมักเป็นไปในแง่ของการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมของบุคคลในสังคม

2. การเลียนแบบ (Identification) เป็นภาวะที่บุคคลยอมรับสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นเป็นผลจากความต้องการในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีหรือความพึงพอใจกับบุคคลอื่น ๆ โดยจะรับบทบาทของกลุ่มหรือผู้อื่นมาเป็นของตนเอง หรือเลียนแบบบทบาทซึ่งกันและกัน การเลียนแบบนี้จะผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความดึงดูดใจและพลังของแหล่งข่าว

3. ความต้องการที่อยากจะเป็น (Internalization) เกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลเหนือกว่า เนื่องจากสิ่งนั้นตรงกับความต้องการภายในและค่านิยมของเขา

3. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

ความหมายของวัยรุ่น

วัยรุ่น หมายถึง การเจริญเติบโตอันเป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ เด็กจะพัฒนามาจากการพึ่งพิงผู้ใหญ่ไปสู่ความเป็นอิสระอย่างเห็นได้ชัดในทุก ๆ ด้าน และการที่เด็กจะบรรลุถึงขั้นวุฒิภาวะนั้น มิใช่เจริญเติบโตแต่ทางร่างกายด้านเดียวเท่านั้น ทางจิตใจก็จะเจริญเติบโตเป็นเงาตามตัวไปด้วย นั่นคือ จะต้องมีการพัฒนาทั้ง 4 ด้านไปพร้อม ๆ กัน ได้แก่ ทางร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และสังคม (Hurlock, 1974 อ้างในวรวิญญู กุลดิลก, 2541)

สุชา จันทร์เอม (2529) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่สิ้นสุดความเป็นเด็ก เป็นวัยที่เป็นสะพานไปสู่วัยผู้ใหญ่ไม่มีขีดเส้นแน่นอนว่า เริ่มเมื่อใดและสิ้นสุดเมื่อใด แต่กำหนดเอาความเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และรูปร่างเป็นสำคัญ โดยถือเอาตอนที่เด็กหญิงเริ่มมีประจำเดือนและมีขนในที่ลับ ส่วนเด็กชายถือเอาตอนมีน้ำอสุจิ วัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงเมื่อมีเพศสัมพันธ์กันอาจให้กำเนิดบุตรได้ เด็กชายจะเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นเมื่ออายุ 13 ปี ส่วนเด็กหญิงจะเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นเมื่ออายุ 11 ปี และทั้งสองเพศจะสิ้นสุดสภาพของวัยรุ่นเมื่ออายุ 21 ปี

พัฒนาการของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ที่แตกต่างไปจาก วัยเด็ก ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และทางสังคม ดังนั้น ตัววัยรุ่นเองควรจะสนใจพัฒนาการที่กล่าวมา ซึ่งหากการพัฒนาการในแต่ละด้านดำเนินไปอย่างมีระเบียบแบบแผน วัยรุ่นก็ย่อมมีสุขภาพและจิตใจที่ดีพร้อมที่จะเข้าสู่วัยผู้ใหญ่อย่างสมบูรณ์ พัฒนาการของวัยรุ่นสามารถแบ่งออกได้ 4 ด้าน คือ

พัฒนาการทางด้านร่างกาย พัฒนาการทางด้านร่างกายของวัยรุ่นจะเห็นได้อย่างชัดเจน โดยสังเกตจากอัตราการเจริญเติบโตทางร่างกายอย่างรวดเร็ว กล่าวคือ น้ำหนักจะเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 50 และส่วนสูงจะเพิ่มขึ้นร้อยละ 25 (Manning, 1977 : 133)

เด็กหญิงจะย่างเข้าสู่วัยรุ่นก่อนเด็กชายประมาณ 1- 2 ปี โดยเฉลี่ยแล้ว เด็กหญิงจะเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นเมื่ออายุ 12 ปีเศษ ส่วนเด็กชายจะเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นเมื่ออายุ 14 ปี ในวัยนี้จะสังเกตได้จากการเจริญเติบโตของลักษณะทางเพศได้อย่างชัดเจน โดยเด็กหญิงจะเริ่มมีประจำเดือน มีขนขึ้นบริเวณอวัยวะเพศและรักแร้ สะโพกและทรงอกจะขยายใหญ่ขึ้น ส่วนเด็กชายจะมีการหลั่งน้ำอสุจิ ลูกกระเดือก ขยายใหญ่ขึ้น เสียงแตกห้าว การทำงานของต่อมไทรอยด์ต่างๆ เช่น ต่อมไทรอยด์ ต่อมเพศ ซึ่งมีผลอย่างยิ่งต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ได้ทำงานอย่างเต็มที่ โดยขับฮอร์โมนออกมาเพื่อกระตุ้นให้อวัยวะเพศบางแห่งของร่างกายทำงานได้ดียิ่งขึ้น

พัฒนาการทางด้านอารมณ์และจิตใจ อารมณ์จะมีบทบาทต่อช่วงวัยรุ่นเป็นอย่างมาก ดังคำเปรียบเทียบกับว่า วัยรุ่น คือ วัยพายุบุแคม วัยแห่งความกดดัน เป็นต้น

วัยนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงของอารมณ์สูง บางครั้งวัยรุ่นมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง ไม่เชื่อฟังใคร แต่ในบางครั้งก็รู้สึกหดหู่ใจ กังวลใจ การปรับตัวของชีวิตวัยรุ่นค่อนข้างสับสน อารมณ์แปรปรวนง่าย ความรู้สึกต่าง ๆ จะมีความรุนแรงไม่ว่าจะเป็นความรัก ความโกรธ ความอิจฉาริษยา หรือเรื่องอื่น ๆ นอกจากนี้วัยรุ่นนี้ยังเป็นวัยที่มีความอยากรู้ อยากเห็น ต้องการอิสระ เชื่อมั่นอย่างรุนแรง

พัฒนาการทางด้านสติปัญญา เมื่อเข้าสู่ในช่วงวัยรุ่นเซลล์สมองของเด็กส่วนใหญ่มีการพัฒนาใกล้จะเต็มที่แล้ว ทำให้วัยรุ่นมีความคิดความอ่านดี มีความสามารถเพิ่มมากขึ้น มีความกระตือรือร้นมากขึ้น ความจดจำดี สามารถใช้ความคิดของคนได้อย่างมีเหตุผล แต่อาจจะขาดความรอบคอบและการยับยั้งชั่งใจ

พัฒนาการทางด้านสังคม เนื่องจากวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงภายในตัวเอง คือ มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย ความคิดและอารมณ์ จึงทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในการปรับตัวเข้าสู่สังคมด้วย ส่วนใหญ่วัยรุ่นนี้มีความต้องการเป็นอิสระ ชอบอยู่กับกลุ่มเพื่อน และเริ่มสนใจเพศตรงข้าม

การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น

องค์การอนามัยโลกได้แบ่งกลุ่มวัยรุ่นออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. วัยรุ่นตอนต้น (Early Adolescent) ซึ่งอายุระหว่าง 10 - 15 ปี ซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายอย่างรวดเร็ว

2. วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescent) มีอายุระหว่าง 16 - 19 ปี ซึ่งเป็นระยะที่คือร้อน โมโหง่าย เพื่อนมีอิทธิพลสูง เริ่มสนใจเพศตรงข้าม มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่สมบูรณ์ขึ้น วัยรุ่นในวัยนี้จะเริ่มทดลองเกี่ยวกับเพศ ซึ่งถ้าขาดความรู้และการป้องกันจะก่อให้เกิดอันตรายได้ เช่น การตั้งครภไม่พึงประสงค์ และการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ ฯ ล ฯ

3. วัยรุ่นตอนปลาย (Late Adolescent) มีอายุระหว่าง 20 – 24 ปี ช่วงวัยนี้จะรู้จักบทบาทของเพศตรงข้าม มีความอิสระในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ

ความต้องการของวัยรุ่น

ความต้องการของวัยรุ่นมักจะขึ้นอยู่กับการยอมรับของแต่ละคนยึดถือและส่วนใหญ่ก็มักจะยึดถือค่านิยมในกลุ่มที่ตนเข้าร่วมด้วย กลุ่มมีอิทธิพลมากต่อความต้องการของวัยรุ่น ดังนั้นความต้องการที่แท้จริงของวัยรุ่นก็คือ ความต้องการของตนเองบวกกับความต้องการของสังคม อันที่จริงความต้องการของวัยรุ่น ก็คล้ายๆ กับความต้องการของมนุษย์โดยทั่วไปในสังคม คือ

ความต้องการทางร่างกายหรือทางชีววิทยา (Biological Needs) คือ ความต้องการทางกาย เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานที่คนทุกวัยต้องการ ซึ่งได้แก่ ความต้องการอาหาร ความต้องการพักผ่อน และความต้องการทางเพศ เป็นต้น

ความต้องการทางจิตใจหรือทางจิตวิทยา (Psychological Needs) คือ ความต้องการทางจิตวิทยา เป็นความต้องการทางจิตที่ลึกซับซ้อน ยากจะอธิบายได้และบางครั้งไม่สามารถควบคุมได้ ซึ่งเป็นความต้องการที่หลากหลายและมากมายโดยเฉพาะความต้องการความรักและความมั่นคงในความรัก ถือว่าเป็นสิ่งที่วัยรุ่นต้องการมาก ถ้าผู้ใหญ่สามารถเข้าใจความต้องการของวัยรุ่นบ้าง ด้วยการดูแลและสนองความต้องการที่จำเป็นอย่างมีเหตุผล และมีแนวทางในการฝึกให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเป็นไปตามที่สังคมยอมรับได้ ก็จะเป็นการลดช่องว่างระหว่างวัยและเป็นการช่วยพัฒนาความคิด ความสามารถ และอุดมการณ์ของวัยรุ่นไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคมและต่อชาติโดยรวม

ความต้องการความเป็นอิสระ เป็นวัยที่ต้องการค้นหาความเป็นตัวเอง (Ego-Identity) วัยรุ่นต้องการที่จะเป็นตัวของตัวเอง ต้องการการตัดสินใจวางแผน วางโครงการชีวิต ต้องการแสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆ เช่น การคบเพื่อน และทดลองทำสิ่งต่างๆด้วยตนเอง

ความต้องการอยากรู้เรื่องเพศ เป็นวัยที่มีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ การคบเพื่อนต่างเพศ สนใจเพื่อนต่างเพศ เป็นวัยที่สนใจเรื่องความรักเพื่อนต่างเพศ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ถ้าหากต้องการให้วัยรุ่นมีพัฒนาการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยเหล่านี้ คือ

ปัจจัยที่ส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกายของวัยรุ่น ประกอบด้วยยีนส์ (Genes) เป็นสารเคมีที่มีอยู่บนโครโมโซม (Chromosome) ทำหน้าที่ถ่ายทอดลักษณะจากบรรพบุรุษไปสู่ลูกหลาน โดยที่ลักษณะนั้นไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม และควบคุมให้มีโครงสร้าง ส่วนประกอบ และลักษณะอื่น ๆ สอดคล้องกับลักษณะของบรรพบุรุษ อีกปัจจัยหนึ่งคือ ฮอร์โมน (Hormone) เป็นสารเคมีที่ผลิตจากต่อมไร้ท่อ จะถูกส่งไปตามเส้นเลือด เพื่อแจกจ่ายไปยังอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย เพื่อทำหน้าที่กระตุ้นหรือระงับการทำงานของอวัยวะตอบสนอง ซึ่งในวัยรุ่น ต่อมใต้สมองจะผลิตฮอร์โมนที่สำคัญ 2 ชนิด คือ ฮอร์โมนที่ควบคุม การเจริญเติบโตของร่างกายทั่วไป และฮอร์โมนที่ควบคุมการเจริญเติบโตของระบบสืบพันธุ์ นอกจากนี้ยังมี การรักษาสุขอนามัยที่สมบูรณ์จะทำให้ไม่เจ็บป่วย และสามารถทำงานได้เต็มพลัง ช่วยให้จิตใจสบายหน้าตาแจ่มใส สุขภาพดี แข็งแรง สร้างความเชื่อมั่นในตนเองได้

ปัจจัยที่ส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์ของวัยรุ่น ประกอบด้วย การให้เรียนรู้การควบคุมอารมณ์ด้วยตนเอง เพราะการควบคุมอารมณ์ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับบุคคลที่อยู่ร่วมกันในสังคม การจะควบคุมอารมณ์ด้วยตนเองได้นั้น ต้องสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งการวางตัวให้เหมาะสม การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง แนวทางที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะช่วยให้วัยรุ่นได้มีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาจิตใจและอารมณ์ตัวเองได้ มีดังนี้ ให้วัยรุ่นมีอิสรเสรีภาพพอสมควร ให้ความรัก ความอบอุ่น ให้ความเชื่อมั่นและไว้วางใจ ตามสมควร ให้โอกาสได้แสดงความคิดเห็น หลีกเลี่ยง ไม่ลงโทษโดยการบังคับ พยายามปลูกฝังลักษณะการเข้าสังคม ให้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาอย่างเหมาะสม และการส่งเสริมโดยสถานศึกษา จะช่วยพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความคิดที่เหมาะสมกับวัย ปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

ปัจจัยที่ส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมของวัยรุ่น คือ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว พ่อแม่เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว พ่อแม่ต้องแสดงความรู้สึกรัก ที่เป็นมิตรต่อสมาชิกทุกคนในครอบครัว ต้องกระตือรือร้นและแสดงความชื่นชมต่อความสำเร็จของวัยรุ่น ต้องให้ความรักและความสนใจที่เหมาะสม นอกจากนี้ กลุ่มเพื่อนก็นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งเสริมพัฒนาการทางสังคมของวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นจะให้ความสำคัญกับเพื่อน และเพื่อนจะมีอิทธิพลมาก วัยรุ่นจะเป็นวัยที่กำลังต้องการแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเอง และชีวิตส่วนใหญ่ของวัยรุ่นอยู่ในสังคมนอกบ้าน อยู่กับการศึกษาเล่าเรียน อยู่กับครูอาจารย์ และกลุ่มเพื่อน ซึ่งก็มักจะเป็นกลุ่มเดิม ถ้าเด็กอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีจิตใจดี ก็มักจะชักจูงกันไปในทางที่ดี ถ้าเด็กอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่จิตใจไม่ดี ก็อาจชักจูงกันไปในทางที่ไม่ดี ดังนั้น กลุ่มเพื่อนจึงมี

ความหมายและเป็นปัจจัยสำคัญต่อพัฒนาการทางสังคมของวัยรุ่น สถานศึกษา อันได้แก่ ครู อาจารย์ รวมทั้งผู้ที่มีหน้าที่ในการจัดการศึกษา มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นเป็นอย่างยิ่งในการที่จะเสริมสร้างลักษณะนิสัย และพัฒนาบุคลิกภาพให้สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้

ปัจจัยที่ส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาของวัยรุ่น คือ วุฒิภาวะ เป็นลักษณะที่พัฒนาเองตามธรรมชาติและเกิดขึ้นเองโดยไม่ต้องอาศัยการเรียนรู้ ถ้าเด็กมีวุฒิภาวะทางสติปัญญาดี พัฒนาการทางสติปัญญาที่ดีจะติดตามไปด้วย ประสบการณ์ คือ ความเข้าใจต่อสิ่งใดอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นการเข้าใจที่เกิดจากการเรียนรู้การกระทำ ความคิด โดยสืบทอดกันจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง ซึ่งการถ่ายทอดทางสังคม จะช่วยชี้แนะให้วัยรุ่นเกิดความเข้าใจและปรับตัวได้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

จากแนวคิดและการค้นคว้าทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดมาทำกรอบแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเจตคติของวัยรุ่นที่มีต่อความรัก ดังนี้คือ

1. ตัวแปรที่ศึกษา
2. กรอบแนวคิดในการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. เกณฑ์การให้คะแนน และการวัดระดับตัวแปรที่ทำการวิจัย
6. การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ทำการศึกษาในครั้งนี้คือ

ตัวแปรต้น

ข้อมูลส่วนตัว

1. เพศ แบ่งเป็น เพศหญิง เพศชาย
2. สาขาวิชาที่เรียน แบ่งเป็น 3 สาขา คือ วิชาสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ และสาขาสังคมศาสตร์ (รวมสาขาวิชามนุษย์ศาสตร์)

ตัวแปรตาม คือ คะแนนเจตคติต่อความรัก แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ

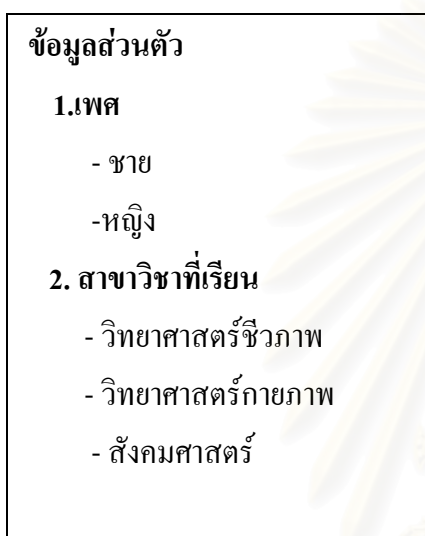
1. ความใกล้ชิดสนิทสนม (Intimacy) เป็นความรู้สึกอบอุ่นอันเกิดจากการอยู่ใกล้ชิด มีความผูกพันและเกี่ยวเนื่องเป็นความต้องการทั้งเป็นผู้ให้และผู้รับในด้านอารมณ์และจิตใจ เปิดเผยความลับถึงกันบ้างในจิตใจแก่กันและกัน
2. ความเส่นหา (Passion) เป็นความปรารถนาที่ดึงดูดชายหญิงเข้าหากัน อารมณ์จะแสดงออกในรูปจินตนาการของความรู้สึกโรแมนติก มีความต้องการใกล้ชิดของทางกายและแรงกระตุ้นจากการสัมผัสทั้งหก จนกระทั่งมีความปรารถนาในเพศสัมพันธ์
3. พันธะสัญญาผูกพัน (Commitment) เป็นพันธะสัญญาที่จะอุทิศตนต่อกันเพื่อช่วยให้ความสัมพันธ์ดำรงอยู่อย่างมั่นคงตลอดไป

2. กรอบแนวคิดเรื่องเจตคติของวัยรุ่นที่มีหรือเคยมีคู่อรักมีความรัก

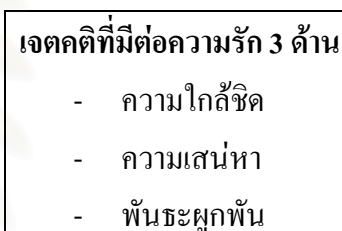
จากการค้นคว้าทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้คือ

กรอบแนวคิด

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

3. วิธีการดำเนินการวิจัย (Research Methodology)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อศึกษาเจตคติของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีต่อความรัก

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้ คือ นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 5,118 คน เป็นนิสิตชายจำนวน 1,995 คน นิสิตหญิงจำนวน 3,123 คน

2. กลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นิสิตนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ที่มีอายุระหว่าง 18-21 ปี คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบเจาะจง และเป็นแบบโควตา โดยสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนิสิตชาย/หญิงที่มีหรือเคยมีคู่อรัก ชั้นปีที่ 1 ทุกคณะ จากสำนักทะเบียนและประมวลผลของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้นิสิตใหม่จำนวน 5,118 คน แบ่งนิสิตออกเป็น 3 สาขาวิชา หลักสูตรการศึกษาของจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย คือ สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ สาขาสังคมศาสตร์ และ
สาขามนุษยศาสตร์

จำนวนตัวอย่าง

$$\text{ประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร (Yamane) } n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

$$\begin{aligned} \text{โดยที่ } n &= \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ} \\ N &= \text{ขนาดของประชากร} = 5,118 \\ e &= \text{ความคลาดเคลื่อนของข้อมูลที่ยอมรับได้ในที่นี้กำหนดให้ } 5\% \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้นจะได้ } n &= \frac{5,118}{1 + 5,118 (.05) (.05)} \\ &= 371 \end{aligned}$$

เพราะฉะนั้นกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษาคือนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาใน
ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2 ที่มีอายุระหว่าง 18-21ปี จำนวน 371 คน (การศึกษาครั้งนี้เป็น
การศึกษาในมหาวิทยาลัยปิดแห่งเดียวในกรุงเทพมหานคร จึงไม่สามารถใช้เป็นตัวแทนของวัยรุ่น
ทั่วประเทศหรือมหาวิทยาลัยอื่นได้)

เลือกกลุ่มตัวอย่างนิสิตชาย/หญิงที่มีหรือเคยมีคู่อริ โดยวิธี Stratified random sampling
คณะต่าง ๆ ตามสาขาวิชา โดยแต่ละสาขาวิชาคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างนิสิตชาย/หญิงตามสัดส่วน
จำนวนชาย/หญิง (Proportional to size) จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามตามคณะและสาขาต่าง ๆ แสดง
ในตารางที่ 1

3. คุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง

นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษา
ที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ที่มีอายุระหว่าง 18-21 ปี โดยผู้วิจัยขออนุญาตคุยกับนิสิต แนะนำตนเอง และ
ขอให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกข้อมูลในแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยผู้ตอบแบบสอบถามไม่ต้อง
ลงชื่อ และสามารถแสดงความเต็มใจในการให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามได้อย่างอิสระ
ระหว่างกรอกแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถถอนตัวหรือไม่ตอบข้อความใด ๆ ก็ได้

ตารางที่ 1. การเลือกกลุ่มตัวอย่างชาย/หญิงแต่ละสาขาโดยวิธีคิดสัดส่วน

สาขา/ คณะ	จำนวนประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ						
ทันตแพทย์	42	97	139	3	7	10
แพทยศาสตร์	112	165	277	8	12	20
เภสัชศาสตร์	58	166	224	4	12	16
สหเวชศาสตร์	44	122	166	3	9	12
สัตวแพทยศาสตร์	42	102	144	3	7	10
จิตวิทยา	24	99	123	2	8	10
วิทยาศาสตร์การกีฬา	86	51	137	6	4	10
รวม	408	802	1210	29	59	88
สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ						
วิทยาศาสตร์	271	458	729	20	33	53
วิศวกรรมศาสตร์	564	206	770	41	15	56
สถาปัตยกรรมศาสตร์	88	121	209	6	9	15
รวม	923	785	1708	67	57	124
สาขาสังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์						
ครุศาสตร์	90	190	280	6	14	20
นิติศาสตร์	151	242	393	11	17	28
นิเทศศาสตร์	42	103	145	3	7	10
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	144	443	587	10	32	42
รัฐศาสตร์	85	141	226	6	11	17
เศรษฐศาสตร์	86	72	158	7	5	12
ศิลปกรรมศาสตร์	35	76	111	3	5	8
อักษรศาสตร์	31	269	300	2	20	22
รวม	664	1536	2200	48	111	159

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเจตคติของวัยรุ่นที่มีที่มีหรือเคยมีคู่รักมีต่อความรักที่ผู้วิจัยพัฒนาโดยอาศัยแนวคิดจากแบบวัด Sternberg' s Triangular Love Scale แบ่งออกเป็น สองส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ สาขาวิชาที่เรียน ผลการเรียนเฉลี่ย รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง สถานภาพครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร การมีหรือเคยมีคู่รัก โดยมีคำถามจำนวน 8 ข้อ ลักษณะคำถามเป็นแบบเติมคำลงในช่องว่าง และเลือกตอบ

ส่วนที่ 2 แบบวัดเจตคติ ที่ผู้วิจัยพัฒนามาจาก แบบวัด Sternberg' s Triangular Love Scale ของ Dr. Robert J. Sternberg (1988) โดยดัดแปลงคำถามให้เหมาะสมสำหรับใช้กับวัยรุ่นในสภาพของสังคมไทย ลักษณะคำถามเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด มีจำนวน 45 ข้อ ตัวอย่างเช่น

ตารางที่ 2 ตัวอย่างแบบสอบถาม

ที่	ข้อความ	น้อยที่สุด (1)	น้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
1.	ฉันอยากจะสนับสนุนและอยู่ใกล้ชิดกับคนที่ฉันรัก					
2.	ฉันมีความสัมพันธ์ที่ดีและมีความอบอุ่นเมื่ออยู่กับคนที่ฉันรัก					
3.	ฉันสามารถที่จะไว้วางใจคู่รักและปรึกษาในเวลาที่ต้องการ					

รายละเอียดแบบสอบถามอยู่ในภาคผนวก ข

5. เกณฑ์การให้คะแนนและการวัดระดับตัวแปรที่ทำการวิจัย

ในส่วนที่ 2 แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับความรักถ้าเป็นข้อความในเชิงบวก ให้ค่าคะแนนจาก 5 ,4, 3 ,2, 1 ถ้าเป็นข้อมูลทางลบก็จะเป็นค่าคะแนนจาก 1 , 2, 3, 4, 5

6. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ จะดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเจตคติของวัยรุ่นที่มีต่อความรัก จากเอกสารต่างๆ ตำรา อินเทอร์เน็ต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาหลักเกณฑ์ และวิธีการสร้างแบบสอบถามจากหนังสือและเอกสารต่างๆ
3. สร้างแบบสอบถามตามเกณฑ์ และกรอบเนื้อหาที่ต้องการ โดยศึกษาแบบสอบถามที่ได้มีการวิจัยในเรื่องเจตคติที่มีต่อความรักเป็นแนวทาง
4. นำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นตามแนวของ Sternberg (1988)เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงของเนื้อหา การใช้ภาษา การเรียงลำดับคำถาม พร้อมทั้งขอการแนะนำในการแก้ไขปรับปรุง

7. การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยนำแบบวัดเจตคติที่มีต่อความรัก ของวัยรุ่นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความชัดเจนด้านความตรง ความครอบคลุมเนื้อหา และด้านสำนวนภาษา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข
2. นำไปใช้กับนิสิตที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน ทดลองทำ เพื่อ ประเมินเวลาที่ใช้ในการทำ และพูดคุยเกี่ยวกับความเข้าใจและสำนวนภาษาที่ใช้ในแบบวัด แล้ว นำมาปรับแก้ไขสำนวนใหม่อีกครั้ง
3. นำเครื่องมือไปทดลองใช้(Try Out) กับวัยรุ่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มที่จะศึกษา จำนวน 30 คนเพื่อหาความเที่ยง (Reliability) ความเหมาะสมและความชัดเจนของภาษาโดยเก็บ ข้อมูลครั้งแรกนำผลที่วิเคราะห์ครั้งแรกบันทึกไว้และทดสอบซ้ำ(Test and retest) โดยเว้นระยะ 2 สัปดาห์ นำแบบทดสอบชุดเดิมไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเดิม แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ราย ข้อ (Item Analysis) โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับ คะแนนรวมของข้ออื่นๆในแบบสอบถาม (Corrected Item – Total Correlation, CITC) แล้วนำมา วิเคราะห์หาความเที่ยง (Reliability) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สอดคล้องภายใน (Cronbach's Coefficient of Internal Consistency) พบว่ามีค่าดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ ของแบบวัดเจตคติเกี่ยวกับความรัก

Corrected item-total correlation(CITC)

(N = 30)

รูปแบบความรัก	ข้อกระทง	ค่า CITC
1. ความใกล้ชิด	1.ฉันอยากจะสนับสนุนและอยู่ใกล้ชิดกับคนที่ฉันรัก	.87
	2.ฉันมีความสัมพันธ์ที่ดีและมีความอบอุ่นเมื่ออยู่กับคนที่ฉันรัก	.82
	3. ฉันสามารถที่จะไว้วางใจคู่รักและปรึกษาในเวลาที่ต้องการ	.70
	4. คู่รักสามารถไว้วางใจฉันในเวลาที่ต้องการ	.75
	5. ฉันตั้งใจที่จะแบ่งปันตัวฉันและสิ่งที่เป็นของฉันให้แก่คนที่ฉันรัก	.82
	6. ฉันได้รับการสนับสนุนจิตใจอย่างมากจากคนรักของฉัน	.72
	7. ฉันให้การสนับสนุนทางจิตใจอย่างมากแก่คนรักของฉัน	.87
	8. ฉันสื่อสารได้ดีกับคู่รักของฉัน	.75
	9. ฉันประเมินค่าคนรักดีมากในชีวิตฉัน	.88
	10. ฉันมีความรู้สึกใกล้ชิดกับคนรักของฉัน	.83
	11. ฉันมีความสัมพันธ์ที่เป็นกันเองกับคนรัก	.90
	12. ฉันรู้สึกว่าฉันเข้าใจเขาอย่างจริงจัง	.64
	13. ฉันรู้ว่าเขาเข้าใจฉันได้อย่างดี	.67
	14. ฉันรู้สึกว่าฉันสามารถไว้วางใจคนรักได้อย่างจริงจัง	.80
	15. ฉันแบ่งข้อมูลส่วนตัวของฉันกับคนรักของฉัน	.60
ค่าแอลฟา		.96

รูปแบบความ รัก	ข้อกระทง	ค่า CITC
2. ความเสนาหา	16. แต่ได้พบหน้าคู่รักทำให้ฉันรู้สึกตื่นเต้น	.41
	17. ฉันคิดถึงคู่รักบ่อย ๆ ในช่วงกลางวัน	.67
	18. ความสัมพันธ์ของฉันกับคู่รักเกี่ยวกับเรื่องรักๆ ใครงๆ	.79
	19. ฉันอยากพบคนรักที่มีความน่าดึงดูดใจเป็นอย่างมาก	.76
	20. ฉันอยากจะสรรเสริญเยินยอคนรัก	.69
	21. ฉันไม่สามารถจินตนาการถึงผู้อื่นว่าทำให้ฉันมี ความสุขได้เทียบเท่ากับที่คนรักทำให้ฉัน	.81
	22. ฉันอยากอยู่กับคนรักของฉันมากกว่าคนอื่นใด	.79
	23. ไม่มีสิ่งใดสำคัญกับฉันมากไปกว่า ความสัมพันธ์ของ ฉันกับคนรัก	.70
	24. ฉันชอบที่จะสัมผัสหรือแตะต้องคนรัก	.42
	25. มีบางสิ่งที่มีห้ศรจรยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของฉันกับ คนรัก	.62
	26. ฉันชื่นชมคนรักของฉัน	.56
	27. ฉันไม่สามารถจินตนาการได้ถึงชีวิตที่ปราศจากคนรัก	.79
	28. ความสัมพันธ์ของฉันกับคนรักเป็นไปอย่างคุดคิม	.76
	29. เมื่อฉัน ได้ชมภาพยนตร์หรืออ่านหนังสือที่ไฝฝินถึง เรื่องรักๆ ใครงๆ ฉันคิดถึงคนรักเสมอๆ	.74
	30. ฉันเพื่อฝินเกี่ยวกับคนรัก	.67
ค่าแอลฟา		.93

รูปแบบความ รัก	ข้อกระทง	ค่า CITC
3.พันธะสัญญา	31.ฉันรู้สึกว่าคุณเอาใจใส่ต่อคนรัก .64 32.ฉันให้คำมั่นสัญญาว่า จะรักษาความสัมพันธ์ของฉันกับ คนรัก .71 33.เป็นเพราะคำมั่นสัญญาของฉันต่อคนรัก ฉันจะไม่ยอม ให้ผู้อื่นเข้ามาอยู่ระหว่างเรา .56 34.ฉันมีความมั่นใจในความมั่นคงของความสัมพันธ์ของ ฉันกับคนรัก .85 35.ฉันไม่ยอมให้อะไรก็ตามเข้ามาอยู่ในคำมั่นสัญญาของ ฉันต่อคนรัก .75 36. ฉันคาดหวังความรักของฉันต่อคนรักให้ยาวนานตลอด ชีวิตของฉัน .91 37.ฉันรู้สึกมีความรับผิดชอบต่อคนรักของฉัน .77 38.ฉันเห็นว่าคำมั่นสัญญาที่มีต่อคนรักเป็นสิ่งมั่นคง .71 39.ฉันไม่สามารถจินตนาการถึงการสิ้นสุดของ ความสัมพันธ์ของฉันกับคนรักได้ .79 40.ฉันมั่นใจต่อความรักของฉันที่มีต่อคนรัก .75 41.ฉันเห็นว่าความสัมพันธ์ของฉันกับคนรักเป็นสิ่งมั่นคง .86 42.ฉันเห็นว่าความสัมพันธ์ของฉันกับคนรักเป็นการ ตัดสินใจที่ดี .62 43.ฉันรู้สึกอ่อนไหวต่อความรับผิดชอบที่มีต่อคนรัก .71 44. ฉันวางแผนที่จะสานต่อความสัมพันธ์ของฉันกับคนรัก .86 45.แม้ในเวลายากลำบากที่จะเข้าถึงคนรักฉันยังคงยึดถือ ความสัมพันธ์ของเรา. .81	
ค่าแอลฟา		.96

8. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัย มีดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ติดต่อประสานงานเข้าพบกับคณาจารย์ที่สอนวิชาการศึกษาทั่วไปกลุ่มใหญ่เพื่อขออนุญาต และขอความร่วมมือรวมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ผู้วิจัยเข้าพบ และแนะนำตัวกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งต้องอาศัยการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี และเน้นความเป็นกัลยาณมิตรระหว่างผู้วิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อสร้างความไว้วางใจเบื้องต้น
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ผู้วิจัยเลือกใช้ คือ แบบสอบถาม โดยนิสิตเป็นผู้กรอกข้อมูลเอง

9. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS โดย

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ เปอร์เซ็นต์ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยจัดทำ Frequency table หาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติและลักษณะประชากร
2. ทดสอบ Two-way ANOVA ตัวแปร เพศและสาขาวิชาที่เรียน ถ้าตัวแปรใดมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบจับคู่ โดยวิธี Scheffe
3. ค่า p -value เป็นค่าที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
โดยใช้ $*= p < 0.05$, $**= p < 0.01$, $***= p < 0.001$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติของวัยรุ่นที่มีหรือเคยมีคู่รักที่มีต่อความรัก และเปรียบเทียบเจตคติของวัยรุ่นชาย / หญิงที่มีหรือเคยมีคู่รักที่ศึกษาในสาขาวิชาแตกต่างกัน โดยได้ศึกษาจากการเก็บข้อมูลจากนิสิตชาย/หญิงชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2 ที่มีหรือเคยมีคู่รักที่ศึกษาในจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2549 โดยใช้แบบสอบถามประเมินค่า Triangular love scale พัฒนาโดย Robert J. Sternberg เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจำนวน 371 ชุด มาวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง (ตารางที่ 4-11)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง: อายุ ผลการเรียน รายได้ของผู้ปกครอง การมีคู่รัก สถานภาพของครอบครัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว (ตารางที่ 5)

ส่วนที่ 3 เสนอค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของค่าคะแนนความรัก 3 ด้าน ของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนค่าเฉลี่ย ของความรัก 3 ด้าน ซึ่งประกอบไปด้วย ความใกล้ชิด (Intimacy) อารมณ์รัก (Passion) และพันธะผูกพัน (Commitment)

ส่วนที่ 1. ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

สาขาวิชาชีพ	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์ชีวภาพ	29	7.8	59	15.9	88	23.7
วิทยาศาสตร์กายภาพ	67	18.1	57	15.4	124	33.4
สังคมศาสตร์	48	12.9	111	29.9	159	42.9
รวม	144	38.8	227	61.2	371	100

จากตารางที่ 4 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรียนในสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ ร้อยละ 23.7 สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพร้อยละ 33.4 และสังคมศาสตร์ร้อยละ 42.9 สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพและสาขาสังคมศาสตร์จะมีนิสิตหญิงมากกว่านิสิตชาย

ตารางที่ 5 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแบ่งตามอายุ ผลการเรียนเกรดเฉลี่ย รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง มีหรือไม่มีคู่วัย สถานภาพครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตร

ด้าน	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ		
17 ปี	2	.5
18 ปี	142	38.3
19 ปี	203	54.7
20 ปี	22	5.9
21 ปี	2	.5
รวม	371	100
2. ผลการเรียนเกรดเฉลี่ย		
ต่ำกว่า 2	36	9.7
2.01 – 3.00	180	48.5
3.01 – 4.00	155	41.8
รวม	371	100
3. รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง		
น้อยกว่า 5,000	29	7.8
5,000 – 10,000	38	10.2
10,001 – 20,000	48	12.9
มากกว่า 20,000	256	69
รวม	371	100
4. มีหรือไม่มีคู่วัย		
มีคู่วัย	134	36.1
เคยมีคู่วัย	237	63.9
รวม	371	100

ตารางที่ 5 (ต่อ) จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแบ่งตามอายุ ผลการเรียนรู้เกรดเฉลี่ย รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง มีหรือไม่มีคูรัก สถานภาพครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตร

ด้าน	จำนวน	ร้อยละ
5. สถานภาพครอบครัว		
-อยู่ด้วยกัน	305	82.2
-แยกกันอยู่	16	4.3
-หย่าร้าง	27	7.3
-บิดา / มารดา เสียชีวิต	23	6.2
รวม	371	100
6. ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร		
-รักใคร่สนิทสนม	291	78.4
-ขัดแย้ง	3	.8
-ห่างเหิน	48	12.9
-ให้คำปรึกษาเมื่อมีปัญหา	28	7.5
-ไม่ทราบ / ไม่ระบุ	1	.3
รวม	371	100
7. ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตร		
-รักใคร่สนิทสนม	333	89.8
-ขัดแย้ง	2	.5
-ห่างเหิน	13	3.5
-ให้คำปรึกษาเมื่อมีปัญหา	20	5.4
-มารดามีอำนาจในการตัดสินใจคนเดียว	3	.8
รวม	371	100 %

ส่วนที่ 2 ลักษณะประชากรที่ศึกษา

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ พบว่า ส่วนใหญ่ อายุ 19 ปี ถึงร้อยละ 54.7 ผลการเรียนเฉลี่ย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในเกรด 2.01 – 3.00 ร้อยละ 48.5 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท ร้อยละ 69 รองลงมาคือมีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 12.9 และมีรายได้ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาท ร้อยละ 10.2 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีและเคยมีคู่วัยนั้น พบว่ามีผู้เคยมีคู่มากถึงร้อยละ 63.9 และปัจจุบันกำลังมีคู่วัย ร้อยละ 36.1 ทั้งนี้สถานะครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ด้วยกันมากที่สุดถึงร้อยละ 82.2 ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตรของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตรเป็นแบบรักใคร่สนิทสนมร้อยละ 78.4 และความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตรแบบรักใคร่สนิทสนมถึงร้อยละ 89.8

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 เสนอค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของค่าคะแนนความรัก 3 ด้าน ของกลุ่มตัวอย่าง ตารางที่ 6 เสนอค่าเฉลี่ย (*Mean*) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(*SD*)ของกลุ่มตัวอย่างต่อความรัก3ด้าน

ความรัก 3 ด้าน	ชาย n = 144		หญิง n = 227		รวม n = 371	
	<i>Mean</i>	<i>SD</i>	<i>Mean</i>	<i>SD</i>	<i>Mean</i>	<i>SD</i>
- ความใกล้ชิดสนิทสนม	3.7	.55	3.5	.55	3.6	.55
- ความเส่นหา	3.3	.60	3.0	.66	3.1	.66
- พันธะผูกพัน	3.5	.64	3.3	.65	3.4	.65

จากตารางที่ 6 เสนอค่าเฉลี่ย (*Mean*) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) ของกลุ่มตัวอย่างที่มีเจตคติต่อความรัก 3 ด้านคือ ความใกล้ชิดสนิทสนม (intimacy) ความเส่นหา (Passion) และพันธะสัญญา (Commitment) วัยรุ่นชายมีคะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อความรักด้านความใกล้ชิดสนิทสนม(3.7 +0.55) สูงกว่าวัยรุ่นหญิง(3.5±.055)

ในด้านความเส่นหา พบว่า วัยรุ่นชายมีคะแนนเฉลี่ยของเจตคติต่อความรักด้านความเส่นหาสูงกว่าวัยรุ่นหญิง กล่าวคือ วัยรุ่นชายมีคะแนนเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อความรักด้านความเส่นหาเท่ากับ 3.3 ± 0.60 วัยรุ่นหญิงมีคะแนนฯ เท่ากับ $3.0 \pm .066$

ในด้านพันธะผูกพัน พบว่า วัยรุ่นชายมีคะแนนเฉลี่ยของเจตคติต่อความรักด้านพันธะผูกพัน(3.5±0.64)สูงกว่าวัยรุ่นหญิง(3.3±0.65)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-way ANOVA) ระหว่างเพศและสาขาวิชาที่เรียน

ตารางที่ 7 ตารางความแปรปรวนสองทาง (Two-way ANOVA) ของตัวแปรเพศและสาขาวิชาที่เรียนของเจตคติต่อความรักด้านความใกล้ชิดสนิทสนม

แหล่ง				
ความแปรปรวน	SS	df	MS	F
เพศ	2.031	1	2.031	6.753*
สาขาวิชา	1.555	2	.778	2.586
เพศและสาขาวิชา	1.189	2	.595	1.977
Error	109.767	365	.301	
รวม	4928.791	371		

** $p < .01$, Post HOC Comparison ชาย vs หญิง โดย Scheffe

SS = sum of square , df = degree of freedom , MS = Mean square, F = F-test

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง ด้านความใกล้ชิดสนิทสนม โดยการวิเคราะห์การแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) พบว่า เพศและคะแนนเจตคติต่อความรักด้านความใกล้ชิดสนิทสนม มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .01$ ปฏิสัมพันธ์ของเพศและสาขาวิชาไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 วิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two – way ANOVA) ของตัวแปรเพศและสาขาวิชาที่เรียนต่อเจตคติของความรักด้านความเสน่หา

แหล่ง	Type III	df	Mean Square	F
ความแปรปรวน	SS			
เพศ	12.022	1	12.022	31.196***
สาขาวิชา	5.964	2	2.982	7.738***
เพศและสาขาวิชา	0.793	2	0.397	1.029
Error	14.658	365	.385	
รวม	3767.138	371		

*** $P < .001$

SS = sum of square , df = degree of freedom , MS = Mean square, F = F-test

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อความรักด้านความเสน่หาด้วยค่าสถิติ F-test โดยการวิเคราะห์การแปรปรวนแบบสองทาง (Two – way ANOVA) พบว่า เพศมีความสัมพันธ์ต่อเจตคติของความรักด้านความเสน่หา คือ วัยรุ่นชายมีคะแนนเจตคติต่อความรักด้านความเสน่หาแตกต่างกับวัยรุ่นหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ($P < 0.001$) และพบว่าสาขาวิชาที่เรียนมีความแตกต่างกันคะแนนเจตคติของความรักด้านความเสน่หา ($P < 0.001$) สำหรับปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและสาขาวิชาไม่พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับความแตกต่างระหว่างเพศและสาขาวิชาที่มีความแตกต่างกันจับคู่เปรียบเทียบโดยใช้ Scheffe พบว่า วัยรุ่นชายมีคะแนนเจตคติต่อความรักสูงกว่าวัยรุ่นหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ความแปรปรวนสองทาง (Two – way ANOVA) ของตัวแปรเพศและสาขาวิชาที่เรียนต่อเจตคติของความรักด้านพันธะสัญญา (Commitment)

แหล่ง				
ความแปรปรวน	SS	df	MS	F
เพศ	4.319	1	4.319	10.930***
สาขาวิชา	8.166	2	4.083	10.333***
เพศและสาขาวิชา	.674	2	.853	.427
Error	144.128	365	.395	
รวม	4355.702	371		

*** $P < .001$

จากตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อความรักด้านพันธะสัญญาด้วยค่าสถิติ F -test โดยการวิเคราะห์การแปรปรวนแบบสองทาง (Two –way ANOVA) พบว่า เพศและสาขาวิชา มีความสัมพันธ์ต่อคะแนนเจตคติของความรักด้านพันธะสัญญา อย่างมีนัยสำคัญ ($P < .001$) สำหรับค่าปฏิสัมพันธ์ไม่มีนัยสำคัญ เมื่อจับคู่ระหว่างเพศและสาขาวิชาพบว่าวัยรุ่นมีคะแนนด้านพันธะสัญญาสูงกว่าเพศหญิง และวัยรุ่นที่เรียนในสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพมีคะแนนเจตคติต่อความรักด้านพันธะสัญญาสูงกว่าวัยรุ่นที่เรียนในสาขาสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องเจตคติของวัยรุ่นที่มีหรือเคยมีคู่อรักมีต่อความรักเป็นการวิจัยเชิงสำรวจมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติของวัยรุ่นชาย / หญิงที่มีหรือเคยมีคู่อรักมีต่อความรักและเปรียบเทียบเจตคติต่อความรัก ของวัยรุ่นชาย / หญิง ที่เรียนในสาขาที่แตกต่างกันในองค์ประกอบของความรัก 3 ด้าน คือ ความใกล้ชิดสนิทสนม (intimacy) ความเส่น่หา (Passion) และพันธะสัญญา (Commitment)

คำถามการวิจัย

1. วัยรุ่นชาย/หญิงที่มีหรือเคยมีคู่อรักมีเจตคติต่อความรักอย่างไร
2. วัยรุ่นชาย/หญิงที่มีหรือเคยมีคู่อรักที่ศึกษาในสาขาวิชาที่ต่างกันมีเจตคติต่อความรักต่างกันหรือไม่ อย่างไร

สมมุติฐานการวิจัย

1. วัยรุ่นหญิงที่มีหรือเคยมีคู่อรักมีเจตคติต่อความรัก 3 ด้าน สูงกว่าวัยรุ่นชายที่มีหรือเคยมีคู่อรัก
2. วัยรุ่นชาย/หญิงที่มีหรือเคยมีคู่อรัก ที่ศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีเจตคติต่อความรักแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง 18-21ที่กำลังศึกษาอยู่ในจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 371 คน เป็นนิสิตชาย จำนวน 144 คน นิสิตหญิงจำนวน 227 คน แบ่งเป็น 3 สาขาวิชา คือ วิชาสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ และสาขาสังคมศาสตร์ (รวมสาขาวิชามนุษย์ศาสตร์)

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรต้นที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยตัวแปร 3 ตัว คือ เพศ และสาขาวิชาที่เรียน เป็นตัวแปรต้น ส่วนเจตคติที่มีต่อความรัก 3 ด้าน คือ ความใกล้ชิดสนิทสนม (intimacy) ความเส่น่หา (Passion) และพันธะสัญญา (Commitment) เป็นตัวแปรตาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามประเมินค่า Triangular love scale ซึ่งพัฒนาโดย Robert J. Sternberg ประกอบไปด้วยองค์ประกอบของความรัก 3 ด้าน แต่ละด้านประกอบด้วยข้อคำถาม 15 ข้อ รวมเป็น 45 ข้อ ได้นำมาแปลและ Tryout เครื่องมือในกลุ่มนิสิตที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยได้เก็บข้อมูลจากนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 30 คน ได้ค่า Reliability = .95

การเก็บรวบรวมข้อมูล นำแบบสอบถามจำนวน 371 คน ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตที่กำลังชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย โดยให้นิสิตตอบแบบสอบถามเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Science : SPSS / PC ตามรายละเอียดดังนี้

1. สรุปโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การแจกแจงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two-way ANOVA) ระหว่างตัวแปรเพศและสาขาวิชาที่เรียนที่มีต่อเจตคติ 3 ด้าน และศึกษาความแตกต่างระหว่างตัวแปรต่างๆที่ $p < 0.05$ ตัวแปรใดที่มีนัยสำคัญ จะจับคู่เปรียบเทียบโดยวิธี Scheffe

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์เจตคติต่อองค์ประกอบของความรักทั้งสามด้าน ด้วยค่าสถิติ F-test โดยการวิเคราะห์การแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) พบว่า

วัยรุ่นชายที่มีหรือเคยมีคู่อีกมีเจตคติต่อความรักทั้งสามด้านสูงกว่าวัยรุ่นหญิง ที่มีหรือเคยมีคู่อีก ดังนี้

1. วัยรุ่นชายมีคะแนนเจตคติต่อความรักด้านความใกล้ชิดสนิทสนมสูงกว่าวัยรุ่นหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. วัยรุ่นชายมีคะแนนเจตคติต่อความรักด้านความเสน่หาสูงกว่าวัยรุ่นหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
3. วัยรุ่นชายมีคะแนนเจตคติต่อความรักด้านพันธะสัญญาสูงกว่าวัยรุ่นหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สำหรับปฏิสัมพันธ์ของเพศและสาขาวิชาของทั้งสามด้านพบว่าไม่มีนัยสำคัญจากการวิเคราะห์ผลความแปรปรวนสองทาง

การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนเจตคติต่อความรักทั้งสามด้าน โดย การวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ในตัวแปรที่มีนัยสำคัญจะจับคู่ต่อโดยวิธี Scheffe ของคะแนนเจตคติต่อองค์ประกอบของความรักทั้งสามด้าน

อภิปรายผลการวิจัย

สมมุติฐานที่ 1 วัยรุ่นหญิงที่มีหรือเคยมีคู่รักมีเจตคติต่อความรัก 3 ด้าน สูงกว่าวัยรุ่นชายที่มีหรือเคยมีคู่รัก

จากผลการวิจัยพบว่าวัยรุ่นชายหญิงที่มีหรือเคยมีคู่รัก มีเจตคติต่อความรักทั้งสามด้านแตกต่างกัน โดยพบว่าวัยรุ่นชายมีคะแนนเจตคติสูงกว่าวัยรุ่นหญิงที่มีหรือเคยมีคู่รักทั้งสามด้าน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยของงานวิจัยนี้ และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Brehm(1985) ซึ่งพบว่าผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะชอบคู่มากกว่าผู้ชาย ผู้หญิงตกหลุมรักมากกว่า และพร้อมที่จะแต่งงานในเวลาอันรวดเร็ว และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของมุสดี ตั้งจิตนุกูล (2544) ที่ศึกษาเจตคติที่มีต่อความรักของวัยรุ่น พบว่า เจตคติที่มีต่อความรักของวัยรุ่นทั้งสามด้านในภาพรวมไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพิชญ์ กฤษณะ- เสรณี (2546) ซึ่งศึกษาค่านิยมของวัยรุ่นไทยเกี่ยวกับความรักและการแต่งงาน พบว่า วัยรุ่นหญิงมีค่านิยมความรัก คู่ครองและการแต่งงานสูงกว่าวัยรุ่นชาย

จากผลการวิจัยครั้งนี้พอจะอธิบายได้ว่า ในสังคมปัจจุบันยังเป็นสังคมที่ชายเป็นใหญ่ ถ้ามองจากวาทกรรมหลักทางสังคม เช่นวาทกรรมที่ว่า “ผู้ชายเป็นช้างเท้าหน้า ผู้หญิงเป็นช้างเท้าหลัง” (ฉลาดชาย รมิตานนท์, 2545) เมื่อพิจารณาถึงการใช้ภาษาหรือวาทกรรมในสังคม จะพบว่ามีผลล้าเอียงทางเพศปรากฏชัดเจนมากขึ้น(กนิษฐา จันทร์งาม 2548)

กอปรักกับในสังคมปัจจุบัน เป็นสังคมที่รับวัฒนธรรมตะวันตก ทำให้หนุ่มสาวสามารถแสดงออกเรื่องความรักได้มากขึ้น เพราะเป็นเรื่องที่สังคมยอมรับ ฉะนั้นข้อนี้จะเป็นประเด็นหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นชายไทยมีเจตคติต่อความรักดีขึ้น ยอมรับตนเองมากขึ้น กล้าเปิดเผยตนเองมากขึ้น ทำให้ค่าคะแนนเจตคติที่มีต่อความรักของวัยรุ่นชาย สูงกว่าค่าคะแนนเจตคติที่มีต่อความรักของวัยรุ่นหญิง ซึ่งทั้งวัยรุ่นชายและหญิงก่อนข้างมีคะแนนเจตคติที่ดีเกี่ยวกับความรัก

สมมุติฐานข้อที่ 2. วัยรุ่นชาย/หญิงที่มีหรือเคยมีคู่รัก ที่ศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีเจตคติต่อความรักแตกต่างกัน

ผลการศึกษารั้งนี้สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2 สอดคล้องกับการศึกษาของ ชูลิพร อินทรไพบูลย์ (2536) ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของนักเรียนวัยรุ่นในเขต กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสายสามัญมีค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศ เป็นไปในแนวทางที่เหมาะสมมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียน พาณิชยการและโรงเรียนช่างอุตสาหกรรม และสอดคล้องกับการศึกษาของจามรี ศรีรัตนบัลล์ (2543) ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตภาคเหนือของประเทศไทย พบว่า ระดับชั้นเรียนและเพศของนักเรียนส่งผลร่วมกันต่อคะแนนเจตคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยคะแนนเจตคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของเพศชายสูงขึ้นตามระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้น ส่วนคะแนนเจตคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของเพศชายหญิงต่ำลงตามระดับชั้นเรียนที่สูงขึ้น

จากการวิจัยครั้งนี้ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี *Scheffe* ของเจตคติต่อความรักด้านความใกล้ชิดสนิทสนมพบว่า วัยรุ่นที่เรียนในสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และสาขาสังคมศาสตร์ มีเจตคติต่อความรักด้านความใกล้ชิดสนิทสนมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพิสมัย เคนดวงบริพันธ์ (2534) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเจตคติทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ใน กรุงเทพมหานคร จำนวน 5 โรงเรียนซึ่งผลการวิจัยพบว่า เจตคติทางเพศของนักเรียนสาธิตรวมทุกด้าน นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีเจตคติทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 และนักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์และแผนการเรียนศิลปะ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ซึ่งพอจะอธิบายได้ว่าวัยรุ่นสมัยนี้นอกจากเรียนในชั้นเรียนแล้ว มีการทำกิจกรรมที่มากกว่าการเรียน การทำกลุ่มกิจกรรมต่างๆทำให้วัยรุ่นตอนกลางมีสังคมที่กว้างขึ้น และมักจะเป็นสังคมที่มีเพื่อนต่างเพศรวมกันทำกิจกรรมต่างๆของหมู่คณะการทำกิจกรรมบ่อยๆได้มีโอกาสดูแลเปลี่ยนความคิดเห็น ความสนใจซึ่งกันและกัน จนกลายเป็นเพื่อนสนิท และพัฒนาไปเป็นความสัมพันธ์ฉันท์คนรักได้(ฉวีวรรณ สุขพันธ์ โปธาราม,2527) และจากการศึกษาของ Whitberg (1979) พบว่า กลุ่มของวัยรุ่นจะมีความสนใจในค่านิยมและความคิดเห็นในเรื่องใหม่ๆ ตรงกันและจากการที่มีความใกล้ชิดผูกพันกับความคิดใกล้เคียงกัน ทำให้วัยรุ่นยอมรับความเป็นไปของกันและกันได้ มีความเห็นอกเห็นใจเข้าใจกัน จนพัฒนามาเป็นความรักได้ในที่สุด จากเหตุผลดังกล่าวทำให้วัยรุ่น มีเจตคติต่อความรักด้านความใกล้ชิดสนิทสนมไม่แตกต่างกัน

นอกจากนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี *Scheffe* ของเจตคติต่อความรักด้านความเสแสร้ง และด้านพันธะสัญญาพบว่า วัยรุ่นที่เรียนในสาขา

วิทยาศาสตร์ชีวภาพ และวัยรุ่นที่เรียนในสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพมีคะแนนเจตคติต่อความรักด้านความสนใจ และด้านพันธะสัญญาสูงกว่าวัยรุ่นที่เรียนในสาขาสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิจัยครั้งนี้กับสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2 และสอดคล้องกับการศึกษาของเซาวลิต สดากร(2544) ศึกษาความสัมพันธ์ของหลักทศก กับความรักและความผูกพันของกลุ่มสมรสของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินของบริษัทการบินไทยจำกัด (มหาชน) ผลการวิจัยพบว่าสถานะของอาชีพความมั่นคงในอาชีพและผลกระทบต่อความเป็นอยู่ส่วนตัวมีความสัมพันธ์กับความรักและความผูกพันของกลุ่มสมรส โดยตัวแปรความมั่นคงในอาชีพสามารถพยากรณ์ความรักและความผูกพันของกลุ่มสมรสได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งพอจะอธิบายได้ว่าวัยรุ่นที่เรียนในสาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพและวิทยาศาสตร์กายภาพ เป็นวัยรุ่นที่ประสบความสำเร็จในสายอาชีพที่ตนมุ่งหวัง สามารถเชื่อมโยงบทบาทหน้าที่ของตนเองเข้ากับสังคมสมัยใหม่ได้ เป็นผู้ที่สามารถสร้างจุดมุ่งหมายในชีวิตได้ดี ทำให้มีมุมมองต่อสังคมมากขึ้น และพร้อมที่จะแสวงหาผู้ที่ตนถูกใจมาเป็นเพื่อนสนิท เพื่อศึกษาดูใจที่จะมีชีวิตร่วมในอนาคตต่อไป

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผลการวิจัยที่ได้สามารถนำไปใช้ในการให้ความรู้เด็ก / นิสิตที่กำลังศึกษาในสถาบันการศึกษา เพื่อวางแผนการเรียนการสอนให้ครอบคลุมถึงเจตคติของความรัก
2. ผู้ปกครอง หรือผู้ใกล้ชิดเด็ก ควรให้ความสำคัญให้ความสำคัญให้อบอุ่นในครอบครัวและมีเวลาใกล้ชิดเด็กมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมถึงปัจจัยที่มีผลต่อเจตคติของความรักในวัยรุ่น การเลี้ยงดูของครอบครัวที่มีต่อการการคบเพื่อน
2. ศึกษาปัญหาและความต้องการของวัยรุ่นในด้านความรัก
3. หารูปแบบของความรักในวัยรุ่น
4. ควรมีการศึกษาในเรื่องเด็กและวัยรุ่นให้มากกว่านี้.

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กฤษดา ศักดิ์ศรี. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : นิยมวิทยา, 2530.

โกวิท คำพิทักษ์. เพศวิทยา. ภาควิชาจิตวิทยาและนรีเวชวิทยา, คณะแพทยศาสตร์, 2546.

นิติตระโดตติก: ประชดแฟนสาว. ข่าวสด(11 พฤศจิกายน 2549):1.

เดลินิวส์. สองสาวพ่ายรักดังศึกประชดรัก. เดลินิวส์(29 มีนาคม 2548) :1.

รำลึกอาจารย์สาวดีที่กริ้ว ข่าวสด(2 เมษายน 2551):1

จามรี ศรีรัตนบัลล์. เจตคติทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคเหนือของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยาพัฒนาการ คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.

ชรรพร สง่าศรี และ คณะ. กิ๊ก มากกว่าเพื่อนแต่ไม่ใช่แฟน. รายงานการวิจัย. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. เจตคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ: พีระพัสณา, 2526.

สุสดี ตั้งจิตนุกูล . เจตคติที่มีต่อความรักของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544.

มานพ สวามิชย์. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ศูนย์ตำราอาจารย์นิมิต จิวสันติการ, 2539.

วรัญญู กุลดิลก.เจตคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา. คณะสังคมศาสตร์ . จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

สุพัตรา สุภาพ. ปัญหาสังคม . พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพฯ : โดยวัฒนาพานิช, 2540

สุพัตรา สุภาพ. เทคนิคการหาแฟนและการอยู่กับคู่อย่างมีความสุข. กรุงเทพมหานคร: โดยวัฒนาพานิช, 2540.

สุวัฒนา เดชาตวงศ์ ณ อยุธยา. สุขภาพจิตวัยรุ่น. เอกสารความรู้: กระทรวงสาธารณสุข กรมสุขภาพจิต, 2540.

โสพิณ หมูแก้ว อยู่ก่อนแต่ง : การอยู่ร่วมกันโดยไม่แต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัย. ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.

ศิริกุล อิศรานุกรักษ์และคณะ. ทบทวนสถานการณ์พฤติกรรมทางเพศของเด็กและเยาวชน อายุ 6 – 24 ปี ที่กำลังศึกษาในสถานศึกษา พ.ศ. 2532 – 2542. กรุงเทพฯ : เจริญดีการพิมพ์, 2543.

สุธา จันทร์เอม. จิตวิทยาวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : โดยวัฒนาพานิช, 2529.

อรุณี ศรีสะโส. การวิเคราะห์พฤติกรรมการแสดงออกต่อเพศตรงข้ามของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย อ.เมือง จ.อุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2542.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษ

- Ainsworth, M.D.S. , Blehar , M , Waters , E s wall , S. Pattern of Attachment : A psychological of the Strange Situation. Hillsdale , NJ : Erlbaum. 1978.
- Allport , G.W. Hand book of Social Psychology. Wokester. Clark University Press. 1935.
- Anatasia , A. Psychological Testing (4 th.ed). New York: The. Macmillan Publishing.co. 1976.
- Bowlby. J. Attachment and Loss (vol.1). New York : Basic. 1969.
- Demmitt, K. Marriage and Family. Wadsworth. Thomson Learning, Inc. 2003
- Fehr & Russell. The Concept of love View From a Prototype Perspective. Journal of Personality. 1991.
- Hazen , C., & Shaver , P. Romantic love conceptualized us an attachment process. Journal of Personality and Social Psychology, 52, 511 – 524. 1987.
- Hatfield . E. Passionate and Companionate love. In R.J. Sternberg & M.L. Banes (Ends). 1988.
- Hendrick & Hendrick. A theory and Method of love. Journal of Personality and Social Psychology, 50, 2 (1986).
- Hendrick & Hendrick. Romantic love. Sage Series on Close Relationship .U.S.A. 1992.
- Karen Seccombe , & Rebecca L. Warner. Forming Relationships : Marriages and Families. Artists Rights Society (ARS). New York. 2005
- Myers G. Social Psychology. Michigan. Hope College. 2005.
- Montgomery J. & Sorell T. Love and dating experience in early and middle adolescence: grade and gender comparisons. Journal of Adolescence. Vol.21 No. ad980188. 677-689.
- Roger. J.R. The Romantic Experience of Adolescent in Satisfying love Relationship. Journal of Youth ad Adolescence, 22, 3 (1991).
- Rogers W.S. Social Psychology: Experimental and critical Approaches. Maidenhead Philadelphia: Open University Press. Copyright 2003.
- Schiffman G. & Kanuk. Consumer Behavior. New Jerrey. Pearson Education, Inc. 2004.
- Sternberg. A Triangular Theory of Love. Psychological Review. Vol.93 No.2. 119-135. Copyright by the American Psychology Association. Inc. 1986.
- Sternberg & Grajeck. The Nature of love. Journal of Personality and Social Psychology. Vol.47 No.2. 312-329. Copyright by the American Psychology Association. Inc. 1984.

Hendrick & Adler. Romantic Relationship: Love, Satisfaction, and Staying Together. Journal of Personality and Social Psychology. Copyright by the American Psychology Association. Inc. 1988.

The Psychology of love (P.P. 191-217) New Haven, CT: Yale University Press.

Thurstone, L.L. Attitude can be measured. American Journal of Sociology 33, and Social Psychology, 60, 3 (1967).

Worobey J. Associations between temperament and love attitudes in a college sample. Journal of Personality and Individual Differences. 461-469. 2001.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้วิจัยขอความกรุณาให้ช่วยตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

1. นายแพทย์สุจริต สุวรรณชีพ ที่ปรึกษากรมสุขภาพจิต
2. แพทย์หญิงอัมพร เบญจพลพิทักษ์ ผู้อำนวยการศูนย์เขต 13
3. นางสาวอมรากล อินโชนนท์ นักจิตวิทยา 8

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือ () ที่ตรงกับความจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

ข้อมูลส่วนบุคคล

1. คุณเคยมีคู่รัก มีคู่รัก เคยมีคู่รัก ไม่มีคู่รัก
 *** กรณีไม่มีคู่รัก ไม่ต้องตอบแบบสอบถามนี้
2. เพศ ชาย หญิง อายุ.....ปี
3. สาขาวิชาที่เรียน

☐ สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ	☐ สาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ
() คณะทันตแพทยศาสตร์	() คณะเภสัชศาสตร์
() คณะแพทยศาสตร์	() คณะสหเวชศาสตร์
() คณะสัตวแพทยศาสตร์	() คณะจิตวิทยา
() คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา	() คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
☐ สาขาสังคมศาสตร์	☐ สาขามนุษยศาสตร์
() คณะครุศาสตร์	() คณะนิติศาสตร์
() คณะนิเทศศาสตร์	() คณะเศรษฐศาสตร์
() พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	() คณะรัฐศาสตร์
4. ผลการเรียนเฉลี่ย

☐ ต่ำกว่า 2.00	☐ 2.00 – 3.00	☐ 3.01 – 4.00
---------------------------------------	--------------------------------------	--------------------------------------
5. รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

☐ น้อยกว่า 5,000 บาท	☐ 5,000 – 10,000 บาท
☐ 10,001 – 20,000 บาท	☐ มากกว่า 20,000 บาท
6. สถานภาพครอบครัว

☐ บิดา-มารดา-บุตร อยู่ด้วยกัน	☐ บิดา-มารดา-บุตร แยกกันอยู่
☐ บิดา-มารดา หย่าร้าง	☐ บิดา / มารดา เสียชีวิต
7. ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร

☐ รักใคร่สนิทสนม	☐ ขัดแย้ง	☐ ห่างเหิน
☐ ให้คำปรึกษาเมื่อมีปัญหา	☐ บิดามีอำนาจในการตัดสินใจคนเดียว	
8. ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตร

☐ รักใคร่สนิทสนม	☐ ขัดแย้ง	☐ ห่างเหิน
☐ ให้คำปรึกษาเมื่อมีปัญหา	☐ มารดามีอำนาจในการตัดสินใจคนเดียว	

ตอนที่ 2. แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับความรัก

โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับความจริงเกี่ยวกับตัวท่านเพียงข้อละ 1 ข้อ

ข้อคำถาม	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
Intimacy component					
1. ฉันช่วยเหลืออย่างจริงจังต่อความอยู่ดีมีสุขของคู่อีก					
2. ฉันมีความสัมพันธ์ที่อบอุ่นกับคู่อีก					
3. ฉันฟังพาคู่อีกได้เมื่อถึงเวลาจำเป็น					
4. คู่อีกฟังพาค้นได้เมื่อถึงเวลาจำเป็น					
5. ฉันเต็มใจที่จะแบ่งปันทุกอย่างให้แก่คู่อีกฉัน					
6. ฉันได้รับการประคับประคองจิตใจอย่างมากจากคนรักของฉัน					
7. ฉันให้การประคับประคองจิตใจอย่างมากแก่คนรักของฉัน					
8. ฉันสื่อสารได้ดีกับคู่อีกของฉัน					
9. คู่อีกของฉันมีคุณค่าอย่างมากต่อชีวิตฉัน					
10. ฉันมีความรู้สึกใกล้ชิดกับคนรักของฉัน					
11. ฉันมีความสัมพันธ์ที่มีความสุขกับคนรักของฉัน					
12. ฉันรู้สึกว่าฉันเข้าใจคู่อีกของฉันอย่างแท้จริง					
13. ฉันรู้สึกว่าคู่อีกของฉันเข้าใจฉันอย่างแท้จริง					
14. ฉันรู้สึกว่าฉันสามารถไว้วางใจคนรักได้อย่างจริงจัง					
15. ฉันแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัวที่ลึกซึ้งของฉันกับคนรักของฉัน					
Passion component					
16. แค่ได้พบหน้าคู่อีกทำให้ฉันรู้สึกตื่นเต้น					
17. ฉันพบว่าฉันคิดถึงคู่อีกตลอดเวลา					

ข้อความ	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
Passion component (ต่อ)					
18. ความสัมพันธ์ของฉันกับคู่รักหวานซึ่งดูดี					
19. ฉันพบว่าคนรักของฉันดึงดูดใจฉันเหลือเกิน					
20. ฉันคิดว่าคนรักของฉันดีเลิศ					
21. ฉันนึกไม่ออกว่าจะมีใครทำให้ฉันมีความสุขได้เท่ากับคนรักของฉัน					
22. ฉันอยากอยู่กับคนรักของฉันมากกว่าคนอื่นใด					
23. ไม่มีสิ่งใดสำคัญกับฉันมากไปกว่าความสัมพันธ์ของฉันกับคนรัก					
24. ฉันชอบเป็นพิเศษที่จะสัมผัสหรือแตะต้องร่างกายคนรัก					
25. มีบางสิ่งที่มีทัศนคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของฉันกับคนรัก					
26. ฉันชื่นชมคนรักของฉัน					
27. ฉันไม่สามารถจินตนาการได้ถึงชีวิตที่ปราศจากคนรักของฉัน					
28. ความสัมพันธ์ของฉันกับคนรักเป็นไปอย่างดูดีหวานชื่น					
29. เมื่อนั้นได้ชมภาพยนตร์หรืออ่านหนังสือเรื่องรักๆ ใรรๆ ฉันคิดถึงคนรักเสมอๆ					
30. ฉันเพื่อฝันเกี่ยวกับคนรัก					
Decision/commitment component					
31. ฉันรู้สึกที่ฉันใส่ใจต่อคนรักของฉัน					
32. ฉันให้คำมั่นสัญญาว่าจะรักษาความสัมพันธ์ของฉันกับคนรัก					
33. เป็นเพราะคำมั่นสัญญาของฉันต่อคนรัก ฉันจะไม่ยอมให้ผู้อื่นเข้ามาอยู่ระหว่างเรา					
34. ฉันมีความมั่นใจในความมั่นคงของความสัมพันธ์ของฉันกับคนรัก					
35. ฉันไม่ยอมให้อะไรก็ตามเข้ามารบกวนคำมั่นสัญญาของฉันที่มีต่อคนรัก					

ข้อความ	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
Decision/commitment component (ต่อ)					
36. ฉันคาดหวังว่าความรักของฉันที่มีต่อคนรักจะยาวนานชั่วชีวิตของฉัน					
37. ฉันรู้สึกมีความรับผิดชอบต่อคนรักของฉัน					
38. ฉันเห็นว่าคำมั่นสัญญาที่มีต่อคนรักเป็นสิ่งมั่นคง					
39. ฉันคิดไม่ออกเลยว่าความสัมพันธ์ของฉันกับคนรักมันจะสิ้นสุดลงได้					
40. ฉันมั่นใจต่อความรักของฉันที่มีต่อคนรัก					
41. ฉันเห็นว่าความสัมพันธ์ของฉันกับคนรักเป็นสิ่งมั่นคง					
42. ฉันเห็นว่าความสัมพันธ์ของฉันกับคนรักเป็นการตัดสินใจที่ดี					
43. ฉันรับรู้ถึงความรู้สึกของความรับผิดชอบต่อคนรักของฉัน					
44. ฉันวางแผนที่จะสานต่อความสัมพันธ์ของฉันกับคนรัก					
45. ถึงแม้คนรักของฉันจะอยู่ในอารมณ์ที่ใครๆก็ยากจะเข้าถึง ฉันก็ยังรู้สึกผูกพันอย่างมั่นคงกับคนรัก					

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวจุฑาธิป วัชรานนท์ เกิดวันที่ 29 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2495 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในปี พ.ศ. 2534 ศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาแพศศาสตร์ (สหสาขาวิชา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2547 ปัจจุบัน ปฏิบัติงานในตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุข ๗ สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย